Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1918-12-04

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 6 2 1

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/9852

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύπρου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 621

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου 1918.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Ἡ αὐθόρμητος καὶ αὐτοσχέδιος ἀλλὰ παγηγυρικὴ καὶ ἐνθουσιώδης προπομπὴ τῆς ἀπελθούσης Κυπριακῆς πρεσβείας ἀποτελεῖ μίαν ἐπὶ πλέον, πρὸς μυρίαις ἄλλαις, ἐκδήλωσιν τοῦ διακαεστάτου πόθου τοῦ Κυπρ. λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐμφαίνει σύναμα καὶ τὴν γνώμην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς τὴν σημασίαν καὶ ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς τῆς πρεσβείας. ταύτης καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦμεν ἐπάναγκες νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς πραγματικῆς σημασίας αὐτῆς.

Πᾶσα αἰσιοδοξία εἶνε ἐπιτετραμμένη περὶ τῆς προσεχοῦς τύχης τῆς ἡμετέρας Νήσου, μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι κεῖται αὕτη ἐν γούνασι τοῦ ἰσχυροτάτου σήμερον κράτους ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἀπὸ τῆς γενναιοφροσύνης προπάντων αὐτοῦ προσδοκῶμεν τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῆς ἀποστολῆς τῆς Κυπριακῆς πρεσβείας.

Παρὰ τῇ κυβερνήσει τῆς Μ. Βρεττανίας οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τοῦ βαθυτάτου καὶ σταθερωτάτου ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος ὅπερ ἔχει αὕτη ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς, καὶ ἂν ὑπάρχωσιν ἔτι οἱ ἀμφιβάλλοντες καὶ ἀμφισβητοῦντες ταῦτα, πράττουσιν οὕτω ὑπὸ ἀγνοίας ἢ μοχθηρίας.

Ἡ παρουσία, ἄρα, τῆς Κυπριακῆς πρεσβείας ἐν Λονδίνῳ ἔχει τυπικὸν ὅλως χαρακτῆρα, ὅπως διατυπώσῃ καὶ διακηρύξῃ τὰ ἐθνικὰ δίκαια τοῦ Κυπρ. λαοῦ καὶ τὴν σταθερὰν καὶ ἀμετάθετον ἀπόφασιν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του, ἑνουμένου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἡ ἐπίσημος διατύπωσις καὶ διακήρυξις αὕτη ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τοῦ Κυπρ. λαοῦ ἐξαίρει τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ἔχει ἡ Μ. Βρεττανία ὅπως ἀποδώσῃ χώραν Ἑλληνικωτάτην εἰς τὴν πολιὰν καὶ ἔνδοξον Μητρόπολιν αὐτῆς, καὶ τοῦτο συμφώνως πρὸς τὰς τοσάκις καὶ τόσον διατόρως διακηρυχθείσας ἐπαγγελίας τῶν κυβερνητῶν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις, εἴποτε ἠρνεῖτο τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Κύπρου, δὲν θὰ ἐφωρᾶτο μόνον ἀνακόλουθος πρὸς τὰς ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς ἐπαγγελίας αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἀνευλαβὴς πρὸς τὴν τιμὴν αὐτὴν τοῦ Βρεττανικοῦ ἔθνους, ἐξ ὀνόματος τοῦ ὁποίου ἐποιεῖτο τὰς ἐπαγγελίας ταύτας καὶ ἐπ' ὀνόματι τούτων ἀπέστελλεν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν εἰς τὰς ἠπείρους, τὰς θαλάσσας καὶ τοὺς ὠκεανοὺς καθ' ἑκατομμύρια τὰ γενναῖα τέκνα τῆς Μ. Βρεττανίας.

Ἡ Κυπριακὴ πρεσβεία, ἄρα, ἐκπροσωπεῖ μὲν μικρὸν καὶ ἀδύνατον λαόν, κέκτηται ὅμως ἀκαταμάχητον δύναμιν ἠθικὴν ὑπερτέραν πολλῶν μυριάδων λογχῶν καὶ γεννᾶται τὸ ζήτημα, ἂν καὶ πῶς θὰ δυνηθῇ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν δύναμιν ταύτην, ἐν περιπτώσει οἱουδήτινος διισταγμοῦ τῆς Βρεττανικῆς κυβερνήσεως ὅπως εἰσακούσῃ τῶν δικαιοτάτων αἰτημάτων αὐτῆς.

Ἐν τῇ συνταγματικωτάτῃ Μ. Βρεττανίᾳ μεγάλην ἀσκεῖ ἐξουσίαν ἡ κοινὴ γνώμη καὶ πολλὰ ὑπάρχουσι μέσα εἰς ἔκκλησιν πρὸς αὐτὴν εἶναι δὲ ταῦτα ἰδία αἱ δημόσιαι συναθροίσεις (meetings) καὶ ἡ δημοσιογραφία. Αἱ δημόσιαι ὅμως συναθροίσεις ἢ συνελεύσεις πρέπει νὰ γένωνται εἰς πολλὰ καὶ μεγάλα κέντρα τοῦ Ἡνωμ. Βασιλείου καὶ πρέπει πρὸς τοῦτο νὰ τύχωσι τῆς γενναιόφρονος βοηθείας καὶ συνδρομῆς σημαντικῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν οἱ ἡμέτεροι ἀντιπρόσωποι, ἵνα πείσωσι τὸ Βρεττανικὸν κοινὸν καὶ κατακτήσωσι τὴν κοινὴν γνώμην ὑπὲρ τῆς Κυπρ. ὑποθέσεως, καὶ τοῦτο θὰ κατωρθοῦτο ἂν ὑπάρξωσι πολιτικοὶ καὶ παρὰ τὴν γνώμην τῆς κρατιστοτάτης σήμερον Κυβερνήσεως νὰ ἀναλάβωσι τὴν σθεναρὰν συνηγορίαν ὑπὲρ τῆς Κυπρ. ὑποθέσεως.

Ὁ τύπος παντάχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου καὶ ἐξαιρέτως ἐν Ἀγγλίᾳ ἀσκεῖ ὡσαύτως μεγάλην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ δι' αὐτῆς ἐπὶ τῶν σκέψεων καὶ ἀποφάσεων τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων. Ἐντεῦθεν γεννᾶται πάλιν τὸ ζήτημα, ἂν θὰ εὑρεθῶσιν ἱκαναὶ ἐν Μ. Βρεττανίᾳ ἐφημερίδες, αἵτινες θὰ διέθετον τὰς στήλας αὐτῶν πρὸς συνηγορίαν τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως ἐναντίον τῆς γνώμης τῆς Κυβερνήσεως· πρέπει δὲ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐλάχιστα τοῦτο ἐξήρτηται ἀπὸ τῆς Κυπριακῆς πρεσβείας, διότι πλὴν τῆς ἠθικῆς δυνάμεως τοῦ δικαίου τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς οὐδὲν ἄλλο ἔχει μέσον ὅπως δυνηθῇ νὰ κερδήσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς ἱκανοὺς πολιτικοὺς καὶ ἱκανὴν μερίδα τοῦ Βρεττανικοῦ τύπου.

Σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς εἶναι πασίγνωστον, ἡ Κυβέρνησις εἶναι οἰκουμενική, ἀποτελουμένη δηλονότι ἐκ πασῶν τῶν κομματικῶν ἀποχρώσεων, καὶ αἱ ἐπὶ θύραις βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ὑπὸ τοιοῦτο πρόγραμμα θὰ διεξαχθῶσιν, ὥστε ἡ γνώμη τῆς οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως θὰ εἶναι καὶ γνώμη πάντων τῶν πολιτευομένων καὶ τοῦ βρεττανικοῦ τύπου καὶ μετ' αὐτῶν καὶ τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ. Ἐν τούτῳ ἡ Κυπριακὴ πρεσβεία θὰ προσκρούσῃ εἰς ἀνυπέρβλητον πρόσκομμα καὶ θὰ ἦτο ματαία πᾶσα πρὸς ὑπερνίκησιν αὐτοῦ ἀπόπειρα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ παρουσία τῆς πρεσβείας ἐν Ἀγγλίᾳ θὰ ἀπέβαινε περιττὴ καὶ ἡ ἐπάνοδος αὐτῆς θὰ ἐπεβάλλετο ὡς καθῆκον οὐδ' ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι ὁ συμμαχικὸς τύπος, ὁ Γαλλικὸς δηλονότι ἢ ὁ Ἰταλικὸς θὰ ἀναλάβωσι τὴν συνηγορίαν ὑποθέσεως τὴν ὁποίαν θὰ ἀπέκρουεν ἡ Μ. Βρεττανία, εἰ ὑπολείπεται μόνον ὁ Ἀμερικανικός, ὅστις εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ συνηγορήσῃ σθεναρώτατα ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς ὑποθέσεως, ἥτις ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς πλήρως πάσας τὰς ἐπαγγελίας καὶ διακηρύξεις τοῦ προέδρου Δρος Οὐΐλσων, οἵτινες διερμηνεύουσι καὶ τὰς ἀρχὰς σύμπαντος τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Πεποίθαμεν πάντοτε ἐπὶ τὸ δίκαιον τῆς Κυπρ. ὑποθέσεως καὶ τὸ φιλοδίκαιον καὶ τὴν γενναιοφροσύνην τῆς Βρεττανικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ, ἂν ὅμως παρὰ πᾶσαν εὔλογον ἄλλως προσδοκίαν ἤθελε προσκρούσει ἡ ὑπόθεσις ἡμῶν εἰς ἄρνησιν τῆς Βρεττανικῆς κυβερνήσεως, ὑπολείπεται ἡ ἐκκλησις πρὸς ἅπαντα μὲν τὸν ἄλλον πεπολιτισμένον κόσμον μάλιστα δὲ πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν λαόν, ὅστις ἀπεδύθη εἰς τὸν τρομερώτατον πόλεμον μετὰ φλογεροῦ ἐνθουσιασμοῦ, μόνον ἐλατήριον ἔχων τὴν ἐλευθερίαν τοῦ κόσμου, οὗτινος καὶ ἡ Κύπρος ἀποτελεῖ ἱστορικώτατον τμῆμα καὶ δικαίοῦται νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν δικαιοτάτην ὑπόθεσιν αὐτῆς εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

Ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις θὰ τεθῇ πάντως ἐνάπιον τοῦ Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης, διότι ἡ Κύπρος ἀπετέλει δι' ὅλης τῆς Βρεττανικῆς κατοχῆς τμῆμα τῆς Ὀθωμ. Αὐτοκρατορίας ἀποσπασθὲν διὰ τῆς διαμαρτυρίας τῆς Συνθήκης τοῦ 1878 καὶ διὰ λόγους διοικητικοὺς προσαρτηθὲν εἰς τὰς κτήσεις τῆς Μ. Βρεττανίας· δὲν εἶνε, ἄρα, ὑπόθεσις ἐσωτερικὴ τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ ὑπόκειται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνεδρίου, ἐν ᾧ πρέπει νὰ τύχῃ ἰσχυρᾶς συνηγορίας, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις ἢ ἄλλη τις τῶν Συμμάχων θὰ εἶχεν ἄλλας βλέψεις περὶ τῆς Κύπρου, ἀντικειμένας πρὸς τὸ ἀπαράγραπτον δίκαιον τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως αὐτῆς. Δὲν βλέπομεν δὲ ἄλλον φυσικὸν καὶ ἀπὸ καθήκοντος συνήγορον τοῦ δικαίου τούτου ἢ τὸν Πρόεδρον Οὐΐλσων, ὅστις, ἐπ'-ἀγαθῷ πάντων τῶν ξενοκρατουμένων λαῶν, θὰ παρακαθήσῃ προσωπικᾶς ἐν τῷ Συνεδρίῳ καὶ θὰ τηρήσῃ πάσας τὰς ὑψηλὰς καὶ εὐγενεῖς ἐπαγγελίας αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα, ἂν ἡ Κυπρ. πρεσβεία δὲν ἤθελεν ἀποσπάσει παρὰ τῆς Βρεττανικῆς κυβερνήσεως σαφῆ καὶ ἀπερίφραστον ὑπόσχεσιν περὶ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πρώτιστον θὰ εἶχε καθῆκον νὰ θέσῃ τὴν Κυπρ. ὑπόθεσιν ἀπὸ τῆς ἰδικῆς της ἀπόψεως ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου, ἂν οὐχὶ διὰ τοῦ Ἕλληνος πληρεξουσίου, πάντως ὅμως διὰ τοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, καὶ πρὸς τοῦτο θὰ γένηται ἀνάγκη παγκυπρίων δημοψηφισμάτων, πρὸς τοιαύτην δὲ ἐνέργειαν ἔδει νὰ ἔχῃ παρασκευασθῇ ἡ ἄμεσος καὶ ταχεῖα ἐνέργεια.

Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ἡ Βρεττανικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἤγαγε τὴν Μ. Βρεττανίαν εἰς πρωτοφανὲς μεγαλεῖον δι' ὅλης τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπιδείξηται τὴν ἀπὸ μεγάλων παραδόσεων γενναιοφροσύνην τοῦ Βρεττανικοῦ λαοῦ καὶ ἀπονείμῃ δικαιοσύνην εἰς τὴν Νῆσον ἡμῶν ἀποδίδουσα αὐτὴν ἐκεῖ ὅπου ἀνήκει ἀδιαφιλονικήτως δικαιώματι ἱστορικῷ, ἐθνολογικῷ καὶ παντὶ ἄλλῳ.

ΟΥΧΙ ΒΑΥΚΑΛΗΜΑΤΑ
ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΣΚΑΙΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τὸ Ἑλληνικὸν Πρακτορεῖον ἐξακολουθεῖ ἀποβλέπον κυρίως εἰς τὰς κομματικὰς βλέψεις τῶν ἐν Ἑλλάδι κρατούντων καὶ μεταδίδει λεπτομερείας πρὸς ἐξυπηρέτησιν τούτων καὶ τὰς εἰδήσεις στιλβώνει διὰ χρωμάτων ζωηρῶν καὶ συγκαλυπτόντων τὴν σογνὴν πραγματικότητα, ἀντὶ νὰ διαφωτίζωσιν αὗται τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας περὶ τῆς ἀληθείας, ὁσονδήποτε πικρὰ καὶ ἂν εἶναι αὕτη.

Πρόκειται σήμερον περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῆς τύχης τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ, ἂν θεωρῆται καὶ εἶναι ἐλεύθερος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, εἰς αὐτὸν ἀνήκει νὰ διαδηλώσῃ σθεναρῶς τὰ δίκαιά του ἐνώπιον τοῦ παγκοσμίου Ἀρείου Πάγου ἐν Βερσαλλίαις ἐν ἐπιγνώσει τῶν προβαλλομένων προσκομμάτων, ἅτινα γίνονται τόσον αἰσθητά, καὶ ἀπηχοῦσι ταῦτα αἱ δηλώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι κρατούντων, παρὰ πᾶσαν την προσπάθειαν πρὸς συγκάλυψιν τῆς σκαιᾶς πραγματικότητος.

Χαρακτηριστικὸν τῆς διεπτηρουμένης ἔτι ἐπισφαλοῦς ἀντιλήψεως τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἀποτελεῖ καὶ τὸ ἀγγελθὲν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πρακτορείου, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς τελευταίας ἐπισκέψεώς του εἰς τὰς πρωτευούσας τῶν Συμμάχων διεβεβαίωσε τὴν Βουλὴν ὅτι αἱ ἐλπίδες τῆς Ἑλλάδος θὰ πραγματοποιηθῶσι, καὶ οἱ μὲν βενιζελικοὶ βουλευταὶ παιδαριωδῶς ἠσπάσθησαν τὴν χειρά του, οἱ δὲ ἀντιπολιτευόμενοι ἀξιοπρεπῶς ἐχαιρέτισαν διὰ χειραψίας.

Ἐὰν δὲν προηγοῦντο τῶν δηλώσεων τούτων τοῦ κ. Βενιζέλου αἱ ἡμιεπίσημοι διατυπώσεις τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Πολίτου καὶ διὰ βενιζελικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἔδει τὸ Πανελλήνιον νὰ χαιρετίσῃ τὰς δηλώσεις ταύτας μετὰ πάσης εὐφροσύνης· πῶς ὅμως νὰ ἐμὴ μελαγχολήσῃ ἐπὶ ταύταις γνωρίζον ὅτι αὐτοὶ οἱ ἐν Ἀθήναις κρατοῦντες παραιτοῦνται τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς φυλῆς μας καὶ μεγάλα καὶ πολύτιμα τμήματα ἀποκλείονται τῆς πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς ἑνότητος;

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπισήμως ἄλλοτε ἀνηγορεύθη ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς μέγιστος πολιτικὸς τῆς Εὐρώπης, καὶ τὴν διακήρυξιν ταύτην ἔδει ὁ Ἑλληνισμὸς ν' ἀποδεχθῇ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ χαρᾶς, καὶ ἐντοῦτοις ἡ παρουσία τοιούτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ συνδιάσκεψιν δὲν ἐθεωρήθη τόσον ἀναγκαία μεταξὺ τῶν Συμμάχων, ἐνῷ ἐπρόκειτο περὶ τῆς διευθετήσεως οὐ μόνον τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν ζητημάτων ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος περὶ οὗ τὰ μέγιστα ἐνδιαφέρονται ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Ἑλληνισμός.

Αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος πολλάκις ἐδήλωσε δημοσίᾳ ὅτι ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ διπλωματίᾳ προτιμᾷ τὴν ἀλήθειαν γυμνὴν καὶ ἀποστρέφεται τὰς ἐπιφυλάξεις καὶ λοξοδρομίας ἐντοῦτοις, προκειμένου περὶ τῶν μεγίστων ἐθνικῶν ὑποθέσεων φαίνεται σκοτεινὸς καὶ δυσνόητος. Τί ἐννοεῖ λέγων ἐλπίδας τῆς Ἑλλάδος; Ἐὰν ἀπίδωμεν εἰς τὰς διατυπώσεις τῶν ἀξιώσεων τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν ἀλυτρώτων ἑλληνικῶν χωρῶν ὑπὸ τῶν βενιζελικῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων καὶ αὐτῆς τῆς ἐν Ἑλλάδι κρατούσης ἐξουσίας, αὗται εἶναι ἀπελπιστικῶς περικεκομμέναι καὶ πολὺ ἀπέχουσι τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ πόθων, οὓς τὸ Παννελλήνιον περιέπει ἀπὸ τῆς ὑποδουλώσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον καὶ ὅπερ ἐξετέθη εἰς θυσίας καὶ δυστυχίας καὶ πάντα τὰ δεινά, ὅσον οὐδὲν ἄλλο μικρὸν ἢ μέγα ἔθνος ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ.

Πρέπει νὰ μὴ λησμονῶμεν σήμερον ὅτι πρόκειται περὶ ὁριστικῆς καὶ ἀποφασιστικῆς λύσεως καὶ διαρρυθμίσεως πάντων τῶν ζητημάτων περὶ ἐθνικῶν ἐδαφικῶν ἀξιώσεων τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τοιούτων. Ὁ Ἑλληνισμὸς εἶχε πάντοτε καὶ ἔχει σαφῆ καὶ ἀποκεκρυσταλλωμένην ἔννοιαν αὐτῶν, καταπλήσσεται δὲ βλέπων ὅτι οἱ κατέχοντες τὴν ἀνωτάτην ἀρχὴν ἐν Ἑλλάδι περικόπτουσι καὶ ἀκρωτηριάζουσι ταῦτα ἀπελπιστικῶς.

Τὴν Ἑλληνικότητα τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Ἀνατ. Μεσογείου οὐδέποτε οὐδεὶς ἠμφισβήτησε καὶ ὁμοφώνως ὑπὸ τῆς Εὐρώπης εἶναι κατακεκυρωμέναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε ἡ προσάρτησις αὐτῶν νὰ εἶναι μὲν εὐτυχὲς γεγονός, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἱκανοποιῇ τὰς ἐθνικὰς ἐδαφικὰς ἀξιώσεις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Διὰ ταῦτα πᾶσαι αἱ Ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις, ἀπὸ τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐγένοντο πάντοτε ἥσυχοι περὶ τῆς τελικῆς τύχης τῶν νήσων τούτων, μετὰ πολλῆς ὅμως καὶ ἀγωνιώδους ἐπαγρυπνήσεως ἐπετήρουν τὰς τύχας τῶν ἠπειρωτικῶν ἀλυτρώτων Ἑλληνικῶν χωρῶν ἔν τε τῇ Ἑλληνικῇ Χερσονήσῳ καὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ.

Τῷ 1891, ὡς εἶδον οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, ὁ τότε ρῶσος Καγκελλάριος κόμης Γεῖρς ἔλεγε πρὸς τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ριπὼ «ὅτε ἡ Ρωσία ἔστεργε μὲν τὴν κατοχὴν καὶ φύλαξιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν ὑπὸ τῆς Τουρκίας, ἄλλως ὅμως θὰ εἶχε τὸ πρᾶγμα ἂν ἤθελον καταλάβῃ αὐτὴν οἱ Αὐστριακοὶ ἢ οἱ Ἕλληνες».

Ἡ Ἑλλὰς, ἄρα, εἰς τὰ πρόθυρα τότε τῆς χρεωκοπίας, ἐθεωρεῖτο μετὰ τῆς Αὐστρίας ἡ ἀντίζηλος τῆς Ρωσίας ἐν Κ)πόλει, καὶ σήμερον ἡ διπλασιασθεῖσα Ἑλλὰς διὰ τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων καὶ μετὰ τὰς μεγάλας θυσίας καὶ ὑπηρεσίας πρὸς τοὺς Συμμάχους κατὰ τὸν δεινότατον πόλεμον, οὐ μόνον δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ διευθετήσει τοῦ ζητήματος τῆς Κ)πόλεως καὶ τῶν Πορθμῶν ἀλλὰ καὶ ἀποκλείεται τέλεον πάσης διεκδικήσεως ἐπ' αὐτῶν.

Ὅπερ δὲ χείριστον, αὐτὴ ἡ κραροῦσα ἐν Ἑλλάδι βενιζελικὴ ἐξουσία ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ παραιτεῖται τὴν δικαιοτάτην ἀξίωσιν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἄμεσον προσάρτησιν τῆς Κ)πόλεως καὶ τῶν Μικρασιατικῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην ἀξιοῖ κράτος ἀνεξάρτητον ἄδηλον ὑπὸ τίνα τύπον καὶ τίνα κυβέρνησιν, διὰ τὴν Μ. Ἀσίαν δὲ τὴν αὐτονομίαν, καὶ ταύτην ἄδηλον ὑπὸ τίνας συνθήκας καὶ ὑπὸ τίνα μορφήν.

Τοιαύτη πολιτεία περὶ τῶν μεγίστων καὶ ὑψίστων ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ συμφερόντων ἀποτελεῖ ἀνυπολόγιστον ἀδίκημα κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τείνει νὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὸν τὸ ἰσχυρότατον καὶ ἀσφαλέστατον στήριγμα τῆς πλήρους ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς του καὶ τοῦ ἐθνικεῦ μέλλοντος καὶ μεγαλείου αὐτοῦ.

Ἀνέλπιστος καὶ ἀδόκητος ὅλως παρέστη εὐκαιρία πρὸς ἀσφαλῆ διεκδίκησιν τῶν Ἑλληνικωτάτων τούτων χωρῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ κρηπίδωμα καὶ τὸν στυλοβάτην τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀφοῦ ἐξετοπίσθη ὁ ἐπιφοβώτατος ἀντίζηλος, ἡ Ρωσία, καὶ ἐξηλείφθη ἡ Αὐστρία, ἡ δὲ Γερμανία τοῦ Κάϊζερ, ἥτις ἤγειρεν ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν χωρῶν τούτων πρὸς πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐπικράτησιν ἐν Ἀνατολῇ, κεῖται καὶ αὐτὴ ἐκτάδην ἐκμηδενισθεῖσα.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰς τίνα ἄλλον ἀνήκουσιν ἡ Κωνσταντινούπολις καὶ οἱ Πορθμοὶ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μ. Ἀσία εἰμὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν;

Τίνες λοιπὸν εἶνε αἱ ἐλπίδες τῆς Ἑλλάδος, ὧν διαβεβαιοῖ ὁ κ. Βενιζέλος τὴν προσεχῆ πραγματοποίησιν; Ὅταν ἐκάλει καὶ ἔσυρε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν πόλεμον ἐπηγγέλλετο τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς· εἶναι σήμερον κυτὰ τὴν μοναδικὴν καὶ ἀνέλπιστον εὐκαιρίαν δὲν διατυπώνει σαφῶς τὴν ἀξίωσιν ταύτην τοῦ Ἑλληνισμοῦ Καὶ ἂν αὐτὸς διστάζῃ ἢ δυσπιστῇ πρὸς τὰ μεγάλα καὶ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διατί δὲν ἐπιτρέπει εἰς τοῦτον ἐλευθέρως καὶ σεντορείως νὰ διακηρύξῃ καὶ διεκδικήσῃ αὐτά;

Ὡς εἶνε ἀόριστος καὶ ἀσαφὴς ἡ διατύπωσις τῶν Ἑλληνικῶν ἀξιώσεων ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, οὕτως ἀμφίβολοι καὶ ἀόριστοι ἐγένοντο καὶ αἱ ἐπαγγελίαι τῶν Συμμάχων περὶ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων.

Κοπιετάτα ἀσήμαντα Πολωνῶν, Τσέχων καὶ Ἰουγγοσλαύων καὶ τινες φυλαὶ Ἀραβικαὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὡς νόμιμοι ἀρχαί, ἐκπροσωποῦσαι ἐθνότητας, ὧν αἱ χῶραι ἀπετέλουν μέχρι χθὲς ἔκφρασιν γεωγραφικήν, καὶ εἰς τὰ κομιτάτα αὐτὰ παρεσχέθησαν διαβεβαιώσεις καὶ ἐπαγγελίαι ἐπίσημοι περὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ὁμοεθνῶν αὐτῶν οὐχὶ μόνον εἰς τὰ φυλετικὰ ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἱστορικὰ ὅρια τῶν χωρῶν τούτων.

Ἡ Ἑλλὰς δὲ, κράτος ἐλεύθερον πέντε ἐκατομμυρίων, καὶ ὡς οὐδετέρα πολλὰς καὶ μεγάλας παρασχοῦσα ὑπηρεσίας εἰς τοὺς Συμμάχους

τῆς Συνεννοήσεως καὶ ἐπὶ τούτοις τριακοσίας χιλιάδας στρατοῦ καὶ τὸν ἐμπορικὸν στόλον αὐτῆς, αὐτὴ πεινάσασα καὶ γυμνητεύσασα τίθεται ἐν ἐλάσσονι μοίρᾳ κοινῶν κομιτάτων καὶ κινδυνεύει νὰ ἴδῃ ματαιούμενα καὶ ἐκμηδενιζόμενα τὰ δικαιότατα καὶ εὐγενέστατα ἰδεώδη αὐτῆς, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται καὶ αἱματοχυλίεται ἐπὶ πέντε σχεδὸν αἰῶνας.

Ἐνώπιον τηλικούτου κινδύνου ἐθνικοῦ ὁ κ. Βενιζέλος, ἀντὶ νὰ προκαλέσῃ πανελλήνιον ἐξέγερσιν καὶ διαμαρτυρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου σύμπαντος, καταβαυκαλᾷ τοῦτον δι' ἀορίστων ἐπαγγελιῶν καὶ κατακοιμίζει ὑπὸ μανδραγόρα, ἵνα ὅταν ἐξεγερθῇ οὗτος εἶνε ἀνίκανος νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἀνηλεῶς παραβιασθέντα καὶ λακπατηθέντα δίκαιά του.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

[Καθ' ἃ ὑπεσχόμεθα ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ παραθέτομεν ὧδε τὸν λόγον τοῦ κ. Κλεμανσὼ μετὰ τοὺς τῶν κ. κ. Δεσσανὲλλ καὶ Πισσῶν].

Ὁ λόγος τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Γ. Κλεμανσώ.

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς μετὰ τοῦτο λέγει: "Ἔχει τὸν λόγον ὁ κ. Κλεμανσώ, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου. (Ζωηρὰ ἐπανειλημμένα χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Γ. Κλεμανσώ.—Κύριοι, συγκινοῦμαι μέχρι τῶν μυχιαιτάτων τῆς καρδίας μου ὑπὸ τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης τῆς φιλίας. Ἀλλ' ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω, δὲν ζητῶ τοσαύτας τιμάς. Ὅ,τι ἔπραξα, ἡ Γαλλία τὸ ἔπραξε. Αὐτὴ τὸ ἔπραξε δι' ἡμῶν καὶ δι' ὑμῶν. Ἰδοὺ ὅ,τι δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν.... (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Ὁ κ. Ρεδούλ.— Καὶ ὁ στρατὸς τῆς Θεσσαλονίκης;

Κλεμανσώ.—Ἐὰν εἶναι ἔγκλημα ὅ,τι ἐχρησιμοποίησα ὡς κάλλιον ἠδυνήθην καὶ διὰ τὸ καλὸν τῆς Γαλλίας ὄργανα δράσεως ἅτινα μοὶ παρεχωρήθησαν, τὸ ἔγκλημα τοῦτο ἀναγνωρίζω μεγαλοφώνως. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

(Ὁ κ. Κλεμανσὼ ἀναγινώσκει ἔπειτα τοὺς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς μετὰ τῆς Αὐστρίας).

Ὁ κ. Κλεμανσώ.— Ἀνέγνωσα λέξιν πρὸς λέξιν τὸ κείμενον τῆς ἀνακωχῆς, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ χωρὶς οὐδὲν νὰ μεταβληθῇ ἐν αὐτῇ.

Ἡ συνδιάσκεψις τῶν Βερσαλλιῶν ἐπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς ψές, καθώρισε τοὺς ὅρους τριπλῆς ἀνακωχῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν, τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν.

Αἱ τρεῖς αὗται ἀνακωχαὶ ἐγένοντο ἀποδεκταὶ παρ' αὐτῶν· τὰ τρία ἀπαραίτητα στηρίγματα τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον ἀπολείπουσιν αὐτὸν σήμερον. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Τὸ ἀνώτερον συμμαχικὸν Συμβούλιον τῶν Βερσαλλιῶν καθώρισεν ὡσαύτως τοὺς ὅρους ἀνακωχῆς ζητηθείσης, ἐξαιτηθείσης παρὰ τῆς Γερμανίας. Οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς ταύτης διεβιβάσθησαν ψὲς πρὸς τὸν πρόεδρον κ. Οὐΐλσων, ὅστις, ἂν τοὺς ἐπιδοκιμάσῃ, θὰ γνωρίσῃ αὐτοὺς πρὸς τὴν αὐτοκρατορικὴν καὶ δημοκρατικὴν κυβέρνησιν. (Χειροκροτήματα καὶ γέλωτες).

Ἵνα γνωρίσῃ τοὺς ὅρους τῆς ἀνακωχῆς ταύτης θὰ ἀρκέσῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ν' ἀποταθῇ πρὸς τὸν Στρατάρχην Φώς. (χειροκροτήματα).

Τὸ πνεῦμα ὑφ' ὃ συνελήφθη καὶ συνετάχθη τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔγγραφον εἶναι ταυτὸ πρὸς ἐκεῖνο ὅπερ ἐνέπνευσε τὰ τρία ἄλλα." (χειροκροτήματα)

Θὰ κατηρχόμην τοῦ βήματος ἂν μὴ εἶχον νὰ προσθέσω δύο λέξεις:

Ἀναμνήσεις τοῦ 1871.—Ἡ διαμαρτυρία Ἀλσατίας—Λωρραίνης.

Μοὶ εἶναι ἀδύνατον, ὅταν ἐνθυμοῦμαι δι' ἀφοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τῶν Βορδιγάλλων τῷ 1871 καὶ ἐγενόμην—εἶμαι ὁ τελευταῖος ἐπιζῶν ἐξ αὐτῶν— εἷς τῶν ὑπογραψάντων τὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀποσπάσεως τῆς Ἀλσατίας—Λωρραίνης.

Ὁ κ. [illegible].—Καὶ ὁ τελευταῖος ἐπιζῶν [illegible] αὐτῆς.

Κλεμανσώ.—Μοὶ εἶναι ἀδύνατον κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὅτε ἡ εἰρήνη δὲν εἶναι ὅσον τινὲς πιστεύουσιν ἐγγύς, ἀλλ' ὅτε ἡ εἰρήνη ἐγένετο βεβαία, ἡ νίκη δὲ ἡμῶν εἶναι ἐξησφαλισμένη, μοὶ εἶναι ἀδύνατον τῇ στιγμῇ ταύτῃ νὰ κατέλθω τοῦ βήματος χωρὶς νὰ ἀποτίνω φόρον τιμῆς εἰς ἐκείνους οἵτινες ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἔθεσαν εἰς ἔργον τὴν ἀπειρομεγέθη προσπάθειαν ἥτις συντελεῖται τὴν στιγμὴν ταύτην.

Θέλω νὰ εἴπω περὶ τοῦ Γαμβέττα (ἐγείρονται οἱ κ. κ. βουλευταὶ) —Ζωηρὰ χειροκροτήματα) ὅστις ἀμυνόμενος ὑπὲρ πατρίδος, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ νίκη ἦτο ἀδύνατος, οὐδέποτε ἀπήλπισε (νέα χειροκροτήματα.)

Μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Σανζὺ ἐψήφισα ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου καί, ἀληθῶς, ὅταν σκέπτωμαι ὅ,τι συνέβη ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν, διερωτῶ ἐμαυτόν, ἂν ὁ πόλεμος ἐξηκολούθησεν.

Ἡ μνήμη μου φέρεται πρὸς τὸν Γαμβέτταν, πρὸς τὸν Σωρὲρ—Κεστνὲρ τὸν δήμαρχον τοῦ Στρασβούργου, ὅστις ἐν Βορδῷ ὑπέκυψεν ὑπὸ λύπης.

Θέλω ἵνα ἡ σκέψις ἡμῶν στραφῇ πρὸς ἐκείνους καὶ ὅταν αἱ τρομεραὶ ἐκεῖναι σιδηραῖ πύλαι,, ἃς ἔκλεισε καθ' ἡμῶν ἡ Γερμανία, ἀνοιγῶσι, νὰ εἴπωμεν πρὸς αὐτούς: «Διάβητε πρῶτοι! Ἐδείξατε τὸν δρόμον!» (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Θὰ ἤθελον νὰ προσθέσω ἕνα λόγον ὃν θεωρῶ καλὸν νὰ ἐμβάλω εἰς τὰ πνεύματα ὑμῶν καὶ ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς βεβαίως.

Ἔρχεται ἡ ὥρα, καθόσον τὰ προβλήματα τοῦ πολέμου ἄρχονται ἐξαφανιζόμενα, ὅπως ἐννοήσητε τὰ νέα καθήκοντα ἅτινα θὰ ἐγερθῶσι δι' ἡμᾶς (πολὺ καλά, πολὺ καλά!)

Εἶπον ὅτι ἠθέλομεν τὸν πόλεμον. Μάλιστα, τὸν πόλεμον διὰ τὴν εἰρήνην μετὰ δικαιοσύνης καὶ δικαίου, μετὰ τῶν ἀναγκαίων ἐγγυήσεων. (Νέα χειροκροτήματα)

Πάντα τὰ προβλήματα, διοίκησις, πολιτικὴ οἰκονομία, κοινωνιολογία, χρηματιστική, θὰ τεθῶσι ταυτοχρόνως.

Ὁ πόλεμος οὗτος εἶνε ὁ τρομερώτατος, ἐξ ὅσων εἶδέ ποτε ὁ κόσμος.

Καὶ μετὰ τῶν ἐπιστημονικῶν προόδων, πρέπει νὰ μεταχειρισθῶ τὴν λέξιν ταύτην, ἃς ἔχει σημειώσει, μετὰ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ὅπερ θὰ εἶχον πάντες οἱ λαοὶ ἑφεξῆς ὅπως ἀποδυθῶσιν εἰς τὴν μάχην ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὰ δίκαια αὐτῶν, διερωτῶμαι, κατά τινα νέον πόλεμον τί θὰ ἀπεγίνετο ἡ ἀνθρωπότης! (Κίνησις)

Τὰ μεταπολεμικὰ προβλήματα.

Τοῦτο δὲν τὸ θέλω, εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ τὸ εἴπω. Ἀλλ' ἂν εἶναι ὡραῖοι οἱ λόγοι, αἱ πράξεις εἶναι δύσκολοι, ἐπίπονοι, θλιβεραὶ ἐνίοτε.

Ζητῶ παρὰ τῶν Συνελεύσεων τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ἵνα παρασκευασθῶσιν ἤδη ἐν τῇ σκέψει των διὰ τὴν ἐργασίαν ἥτις θὰ ἐπιβληθῇ καὶ δὲν θὰ εἶναι ὀλιγώτερον φοβερὰ ἢ τὸ πρόβλημα τοῦ πολέμου.

Εἶναι ὡραῖον δι' ἄνδρα τὴν ἡμέραν τῆς μάχης νὰ ἀνάγῃ τὰς ἐνεργητικότητάς του εἰς μίαν πρᾶξιν ἡρωϊσμοῦ καὶ νὰ ρίπτεται πρὸ τοῦ μυδραλλιοβόλου. Ὁ ἀνὴρ οὗτος τιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν.

Ὑπάρχουν, ὅμως, καὶ μαχηταὶ ἐν εἰρήνῃ, ἐνώπιον τῶν ὁποίων τίθενται τὰ σοβαρώτατα προβλήματα.

Πάντες διεπράξαμεν λάθη καὶ θὰ διαπράξωμεν ἔτι.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ διαπράττωμεν πολλὰ οὔτε ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

Πρέπει ν' ἀπαλλαγῶμεν τῶν παλαιῶν ἡμῶν ἕξεων τοῦ πνεύματος, αἵτινες καθίστανον ἡμᾶς λαὸν ἕτοιμον νὰ ἀναφλέγηται δι' ἰδεῶδές τι, ἰδεῶδες θαυμαστόν, ὅπερ ὅμως κἂν θὰ [illegible]ωμεν ποτέ, οὐχὶ μᾶλλον ἢ ὅσον θὰ συνελαμβάνομεν τοὺς ἀστέρας οἵτινες φωτίζουσι τὸν οὐρανόν.

Τὸ καθῆκον τῶν Γάλλων ἐν εἰρήνῃ.

Τιμὴ εἰς τοὺς συμμάχους μας.

Πρέπει νὰ ἐκπληρώσωμεν ἀγῶνά τινα ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἵνα, ἀφοῦ ἐγενόμεθα ἄξιοι ἐν τῷ πολέμῳ, δειχθῶμεν ἄξιοι καὶ ἐν εἰρήνῃ.

Πρέπει νὰ τὸ εἴπω: ἐὰν δὲν εἴχομεν συμμάχους, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ θριαμβεύσωμεν. Οὐδεὶς τῶν Συμμάχων θὰ ἠδύνατο νὰ θριαμβεύσῃ χωρὶς τῆς βοηθείας τῶν ἄλλων.

Εἷς τινας, ἴσως, φανῇ τοῦτο ἐλάττωσις τῆς δόξης. Διαβλέπω ἐν τούτῳ καλλιτέραν ἀθανάτητα. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα εἰ[illegible])

Ἐκάμαμεν φίλους τοὺς παλαιοὺς αἰωνίους ἐχθροὺς ἡμῶν, τοὺς Ἄγγλους (γέλωτες) καὶ τοὺς ἀγαπῶμεν πολύ, ὅταν βλέπωμεν τὰ θαύματα ἅτινα ἐξετέλεσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης.

Ὁ κ. Πισσὼν καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶπον ὅ,τι εἴχομεν νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς Ἰταλίας, τῶν Σέρβων καὶ πάντων τῶν νέων λαῶν οἵτινες, ἀφοῦ ἀπέσεισαν τὸν προαιώνιον ζυγόν, θέλουσιν ὅπως ἀναβιώσωσι διὰ τὴν νέαν δόξαν τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν.

Δὲν ὁμιλῶ περὶ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν· εἶναι ἀρχαῖοι φίλοι ἡμῶν καὶ ὅτε ἦλθον εἰς τὸ ἔδαφος ἡμῶν ἐγνωριζόμεθα ἤδη· οὐδὲν ἄλλο ἐπράξαμεν ἢ νὰ συναντηθῶμεν πάλιν.

Πρέπει εἰς τὴν ἐν πολέμῳ συμμαχίαν νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀΐδιος συμμαχία ἐν εἰρήνῃ.

Οἱ λαοὶ κατέληξαν νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἦσαν ἀλληλέγγυοι πάντες.

Οἱ ἐθνικοὶ ἐγωϊσμοὶ δυνατὸν νὰ παραλυθῶσι, θὰ παραμείνωσιν ὅμως πάντοτε θεμέλιον τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπερ οὔτε ἐγὼ οὔτε Κοινοβούλιόν τι, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ ποτε νὰ μεταβάλῃ.

Ἡ ἀναγκαία διατήρησις τῆς Ἱερᾶς Ἑνώσεως.

Ἀλληλεγγύη μετὰ τῶν συμμάχων ἡμῶν καὶ ἔπειτα, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ τὸ εἴπω, γαλλικὴ ἀλληλεγγύη. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα). Ἄ! πόσον ἐμισοῦμεν, ἐβδελυσσόμεθα ἀλλήλους, καὶ πόσον ἐγενόμεθα εὐτυχεῖς ὅτι ἐπανεύρομεν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοὺς καὶ φίλους κατὰ τὰς φρικώδεις αὐτὰς ἡμέρας.

Χάρις εἰς τὴν ἑδραίωσιν ταύτην ὑπεμείναμεν τὰ πάντα, οἱ τῆς δεξιᾶς, οἱ τῆς ἀριστερᾶς, οἱ τοῦ κέντρου, δὲν ὑπῆρχον πλέον εἰ μὴ Γάλλοι.

Κύριοι, πρέπει τοῦτο νὰ παραμείνῃ. Ἕκαστος θὰ διατηρῇ τὸ ἰδεῶδες αὐτοῦ (διακοπαὶ ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς) διότι εἴμεθα χώρα ἰδεωδῶν καὶ ἐπληρώσαμεν δι' ἀρκετῶν δεινῶν τὸ δικαίωμα ὅπως καλώμεθα ἐνίοτε ὁδηγοὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ κ. Ρενωδέλ.— Διὰ τοῦτο φορτωνόμεθα καθ' ἑκάστην δι' ὕβρεων.

Κλεμανσώ.—Δὲν θὰ ἔπρεπεν ὁ ξένος, ὅστις εἶχε μάθει πρὸ τοῦ πολέμου νὰ ἐκτιμᾷ ἡμᾶς ἀνεπαρκῶς, νὰ ἀχθῇ νὰ σκέπτηται ὅτι εἶχε κρίνει ἐν ἀρχῇ καλῶς. Πρέπει νὰ ὦμεν ἡμεῖς αὐτοί. Ὅ,τι θὰ ἠθέλομεν νὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ τὸ θέλωμεν, ὅ,τι ζητοῦμεν, νὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ζητῶμεν.

Μὴ πιστεύωμεν ὅμως εἰς τὸ ἀλάθητον ἡμῶν· ὅσα κόμματα ἀντιποιοῦνται τὸ ἀλάθητον, δυνατὸν νὰ ἀγάγωσι τὸν λαὸν νὰ λυπηθῇ ὅτι ἠκολούθησεν ὁδηγούς, ὧν αἱ καθολικαὶ γνώσεις δὲν ἦσαν, ἴσως, εἰς τὸ ὕψος ὅπερ ἐπίστευον.

Ἔχομεν ἀνάγκην ἀλληλεγγύης. Ἐκάμαμεν τὴν Δημοκρατίαν ἐν εἰρήνῃ, ἐφυλάξαμεν αὐτὴν ἐν τῷ πολέμῳ, ἔσωσεν ἡμᾶς αὐτὴ ἐν τῷ πολέμῳ. (Ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ἀνευφημίαι).

(Οἱ κ. κ. βουλευταὶ ἐγείρονται).

Ἔχω νὰ εἴπω ἔτι λέξεις τινάς· ἐκερδήσαμεν ἤδη τὸν πόλεμον. Θ' ἀναμείνωμεν ἴσως χρόνον τινὰ ἔτι τὴν εἰρήνην, ἣν ποθοῦμεν, ἡ μοῖρας ὅμω καθώρισε τὴν τύχην τῆς Γαλλίας καὶ τῶν ἀξίων τῆς ἐλευθερίας λαῶν.

Ὦμεν ἡνωμένοι! Ἂς διατηρήσωμεν τὰς ἔριδας περὶ ἰδεῶν, ἂς σταματῶσιν ὅμως πρὸ τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος ἐν κινδύνῳ (Ζωηρὰ χειροκροτήματα).

Κύριοι, τὸ γνωρίζετε, δὲν ἀποσκοπῶ εἰς οὐδένα σκοπὸν πολιτικόν. Οὐδὲν ὑπερήσπισα συμφέρον προσωπικόν. Ποθῶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν, χάρις εἰς τὰς περιστάσεις, θὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπ' ἐμοῦ. (Διαμαρτυρίαι καὶ ἐπευφημίαι εἰς πολυάριθμα ἑδώλια).

Φιλάνθρωποι ἔστω· ἀλλὰ Γάλλοι ἐν πρώτοις.

Ἀνευφήμησις τοῦ κ. Κλεμανσώ.

Ἀλλ' ἄφετε με νὰ εἴπω, πρέπει νὰ ὦμεν φιλάνθρωποι, Γάλλοι ὅμως, πρῶτον διότι ἡ Γαλλία ἀντιπροσωπεύει ἰδεώδη σύλληψιν τῆς φιλανθρωπίας ἥτις ἐπεκράτησεν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἥτις κάμνει ὅπως μὴ δυνώμεθα νὰ ὑπηρετήσωμεν τὴν φιλανθρωπίαν ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Γαλλίας. (Ζωηρὰ καὶ ὁμόθυμα χειροκροτήματα)

«Θὰ ἤθελον καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἠὼς τῶν μεγάλων καὶ λαμπρῶν νικῶν ἀνατέλλει, ἡ σκέψις σας νὰ εἶναι σκέψις ἑνώσεως. Καὶ τίς ζητεῖ τοῦτο παρ' ὑμῶν;

Αὐτὴ αὕτη ἡ πατρίς!

Ἐν τῇ μεγάλῃ φιλανθρωπικῇ σταυροφορίᾳ, ὅπου ἄλλως τε, δὲν θὰ εἴσθε μόνοι, θὰ ἤθελον νὰ ὑποσχεθῶμεν ὅτι θὰ ὦμεν ἀδελφοὶ καὶ ὅτι, τροποποιοῦντες ὀλίγον τὸν ἀρχαῖον τύπον, ἐὰν ἠθέλομεν ἐρωτηθῆ, τίς ἐνέπνευσεν ἡμῖν τὴν σκέψιν ταύτην, θὰ ἀπαντῶμεν: «Ἡ Γαλλία τὸ θέλει! Ἡ Γαλλία τὸ θέλει!» (χειροκροτήματα ἐπανειλημμένα καὶ παρατεταμμένα).—Ἐνῷ ὁ πρωθυπουργὸς ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἕδραν του, ἐγείρονται οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ βουλευταί.

Σ. Κ. Φ. Κρῖμα δὲν ἐφίλησαν καὶ τὴν χεῖρα του.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΝΕΟΤΗΤΑ

[Ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν παγκυπριονίκης καὶ πολυνίκης, μέλος τοῦ Πατριωτικοῦ Ὁμίλου, πτυχιοῦχος τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου, σπουδαστὴς τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐθελοντὴς τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων, ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ὑπηρετῶν εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα τοῦ Γαλλικοῦ μετώπου καὶ ἤδη ἐν Παρισίοις σπουδαστὴς τῆς ἐκεῖ Ἰατρικῆς Σχολῆς κ. **Ζήνων Λ. Μίτσιγγας** *ἐκ Λευκωσίας ἔγραψεν ἡμῖν ἐπικαίρους σκέψεις καὶ πορίσματά του χάριν τῆς Κύπρου τὰς ὁποίας εὐχαρίστως παρέχομεν εἰς τὴν προσοχὴν καὶ μελέτην τοῦ κοινοῦ.]*

Τὸ πρωῒ ὅταν βλέπω περὶ ἐμὲ τοὺς ἀρρώστους τοῦ θαλάμου μου μὲ τὸ θλιβερὸν ἐκεῖνο μειδίαμα ὅπερ θέλει νὰ ἐκφράσῃ τόσας ἐλπίδας καὶ τόσα ὄνειρα, ἅτινα διήγειραν χαράματα ἥσυχα καὶ χαρωπά, χίλιαι σκέψεις ἀνέρχονται εἰς τὸν νοῦν μου καὶ πονῶ κ' ἐγὼ μαζί τους περισσότερον, διότι γνωρίζω ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ φανῇ χρήσιμος πλέον εἰς αὐτούς, διότι εἶναι πλέον ἀργὰ (εἶναι φθισικοὶ καὶ ἀνίατοι). Καὶ οὕτω ἐν τῇ θλίψει μου ἐπιρρίπτω ὅλην τὴν εὐθύνην τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν πόνων αὐτῶν ὄχι εἰς τὰ ἄθῳα αὐτὰ πλάσματα, ἅτινα δὲν γνωρίζουν ἀρκετὰ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν βίον καὶ τὰς προφυλάξεις ἐναντίον τῶν τόσων κακῶν ἅτινα τὸν περιστοιχίζουν, ἀλλ' εἰς ἐκείνους, οἵτινες, ἀντὶ νὰ φροντίζουν νὰ παρασκευάσουν πλάσματα δυνατὰ μὲ ἰσχυροὺς πνεύμονας ἀρκοῦνται νὰ μανθάνουν πῶς νὰ ἐμβαλλώνουν τοὺς ὀργανισμοὺς καλὰ ἢ κακά.

Διατί δὲν προσπαθοῦμεν συμφώνως πρὸς τοὺς πλέον στοιχειώδεις κανόνας τῆς ὑγιεινῆς νὰ παρασκευάσωμεν θεμέλια καὶ ὀργανισμοὺς στερεοὺς καὶ δυνατοὺς οὕτως ὥστε νὰ μὴ ἀναγκαζώμεθα νὰ καταφεύγωμεν εἰς ἐμβαλλώματα πρόσκαιρα καὶ οὐχὶ ἀποτελεσματικὰ ἐνίοτε; Λάβε οἱανδήποτε ἀσθένειαν μικρὰν ἢ μεγάλην, ἐξέτασε αὐτὴν κατὰ βάθος, καὶ θὰ εὕρῃς πάντοτε ἀμέλειαν τῆς ὑγιεινῆς ἢ αὐτῶν τῶν πασχόντων ἢ τῶν γονέων αὐτῶν.

Ἰδοὺ μεγάλαι εὐθύναι καὶ τάσεις αἵτινες ἀρχίζουν νὰ ὑπεισέρχωνται εἰς τὰς σκέψεις τῶν ἐδῶ, καὶ προσπαθοῦν ἐν πάσῃ εὐκαιρίᾳ νὰ προσδώσουν ὅπου δύνανται ὤθησιν εἰς τὸν κόσμον πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀέρα,

Νέοι σύλλογοι καὶ νέαι ἑταιρεῖαι μετὰ τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν καὶ τῶν μεγαλειτέρων κεφαλῶν ἱδρύονται καθ' ἑκάστην πρὸς καθοδήγησιν καὶ ὑγιεινὴν ἐκμόρφωσιν τῶν νέων.

Ἰδοὺ τὰ νεώτερα ἰδεώδη τοῦ πολιτισμοῦ μετὰ τόσων ἐτῶν ἐκχαύνωσιν καὶ παραλυσίαν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὑπάρχοντος πολιτισμοῦ.

Καὶ ὅμως, ἡμεῖς, ἐδῶ κάτω, προσπαθοῦμεν πῶς νὰ μιμηθῶμεν τοὺς ξένους ἐνῷ ἔχομεν τόσα παραδείγματα καὶ ὑποθήκας, ἃς ἀφῆκαν εἰς ἡμᾶς οἱ παλαιοί μας, πῶς νὰ λησμονήσωμεν τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀέρα, πῶς νὰ ἰσώσωμεν τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν στηθόδεσμον ἢ τὸ ὑπόδημα, καὶ δὲν φροντίζομεν νὰ παρασκευάζωμεν ἰσχυροὺς καὶ στερεοὺς ὀργανισμοὺς φυσικοὺς ὡς οἱ παλαιοί, τοὺς ὁποίους ὅλος ὁ κόσμος μεθ' ὅλην τὴν σημερινὴν πρόοδόν του τοὺς θαυμάζει ἀκόμη καὶ θὰ τοὺς θαυμάζῃ, ποῦ εἶναι πλέον ὡραῖοι καὶ πλέον ἑλκυστικοί, παρὰ τὰ ξενικὰ ἀπομιμήματα τῶν ἄλλων, χωρὶς τινος συμφωνίας πρὸς τὸ κλίμα μας καὶ τὰ ἔθιμά μας.

Ἰδοὺ οἱ κίνδυνοι ποὺ ὑποβάλλω εἰς τοὺς ὑπευθύνους. Ἐὰν θέλῃ ὁ τόπος νὰ κάμῃ καλοὺς ἰατροὺς καὶ μάλιστα τοὺς καλλιτέρους καὶ εὐθυνοτέρους, ἂς κάμῃ καλοὺς διδασκάλους τῆς ἀγάπης τοῦ ἀέρος καὶ τῆς καθαριότητος.

ΖΗΝΩΝ Λ. ΜΙΤΣΙΓΓΑΣ

Υ. Γ. Ὅσον ἐμβαθύνω εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τόσῳ μᾶλλον ἀγαπῶ τὴν φύσιν καὶ τὸν ἀέρα· δὲν ὑπάρχει καλλίτερον φάρμακον δι' ὅλας τὰς ἀσθενείας.

Διότι γνωρίζω ὅτι κάποτε ὁ ἰατρὸς δίδει φάρμακα διά τινα νόσον χωρὶς ὅμως νὰ γνωρίζῃ θετικῶς ὅτι δὲν θὰ βλάψῃ ἄλλο ὄργανον καὶ οὕτω φερόμεθα τυφλῶς, ἐνῷ ἡ φύσις εἶναι πάντοτε βεβαιοτέρα καὶ ἄνευ φόβου.

Σ. Κ. Φ. Καταχωρίζομεν τὰ ἀνωτέρω ἐν περιόπτῳ διότι παρουσιάζουσιν ἡμῖν Ἕλληνα σπουδαστὴν μὴ θαμβωθέντα ἀπὸ τῆς ψευδοῦς ξενικῆς αἴγλης καὶ μετὰ δικαίου ἐθνικοῦ ἐγωϊσμοῦ ζητεῖ καὶ εὑρίσκει τὴν ἀλήθειαν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐπιστήμῃ, ὅσα δὲ γράφει εἶναι ὡραῖαι καὶ σωτήριαι προτροπαὶ εἰς τὴν Ἑλληνίδα νεότητα ἵνα καταλίπῃ αὐτὴ τὴν μεμολυσμένην ἀτμόσφαιραν τῶν καφενείων καὶ τῶν καπηλείων καὶ νὰ ἐξορμήσῃ εἰς τὸν ὕπαιθρον βίον, εἰς τὴν κονίστραν καὶ τὸν στίβον τῶν γυμναστηρίων, ἐκεῖ ὅπου παρεσκευάσθη ἡ φυλή μας, ἵνα ἀναδειχθῇ μεγάλη, ἔνδοξος καὶ ἀθάνατος.

Οἱ προκηρυχθέντες Παγκύπριοι ἀγῶνες παρέχουσιν ἀρίστην εὐκαιρίαν ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ νεότης προσεγγίσῃ καὶ ἀφομοιωθῇ πρὸς τὴν ἔνδοξον καὶ μεγάλην Ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ, ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ καὶ ΔΕΡΜΑΤ. ΝΟΣΩΝ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ
ΕΥΓΕΝΙΟΥ Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΛΟΥ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ
Παρὰ τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης καὶ παραπλεύρως τοῦ Ξενοδοχείου Χρυσταλ. Λαφφών.
Ἀνοικτὴ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

Η ΓΕΙΤΩΝ ΒΗΡΥΤΟΣ

[Ἐπὶ τῇ καταλήψει τῆς Βηρυτοῦ ὑπὸ μοίρας τοῦ Γαλλικοῦ στόλου καί τινων Βρεττανικῶν χερσαίων δυνάμεων ἀμαχητεί, πρόσωπον κάλλιστα γινώσκων τὴν Συρίαν ἀπὸ τῆς προπαγανδικῆς ἰδίᾳ ἀπόψεως περὶ Βηρυτοῦ ἔγραψεν εἰς γαλλικὰς ἐφημερίδας τὰς ἀκολούθους πληροφορίας].

Ἐπὶ τῆς βορείας προσόψεως ἀκρωτηρίου μικρᾶς σημασίας, χωριζομένου ἀπὸ τῶν προπόδων τοῦ Λιβάνου ὑπὸ στενῆς πεδιάδος, ἐγείρεται ἡ Βηρυτός.

Καίτοι εἶναι πανάρχαιος πόλις, ἀφοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Φαραώνων Αἰγύπτιος ἀντιβασιλεὺς ἴσως ἠδρευεν ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Αὐγούστου κατῳκεῖτο πάντοτε, δὲν ἀπέμεινεν ἐντούτοις τίποτε ὡς ἀνάμνησις τοῦ μακροτάτου τούτου παρελθόντος. Ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς ἡ μεγάλη αὕτη πόλις οὐδένα ἔχει χαρακτῆρα. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς εἶναι βορβορώδεις, μετὰ ἐλαχίστην βροχὴν ἢ πλήθουσι ζοφεροῦ κονιορτοῦ ὑπὸ ἄλλον καιρόν.

Ἡ Βηρυτὸς ἐντούτοις εἶναι ἐξαιρέτως ἐνδιαφέρουσα πόλις ὑπὸ ἄλλας ἐπόψεις. Κέκτηται ἕνα τῶν σπανίων λιμένων τῶν κατὰ τὰ παράλια τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας καὶ εἶναι πόλις πανεπιστημιακή, ἧς ἡ ἐπίδρασις ἐκτείνεται μέχρι τοῦ Περσικοῦ κόλπου, εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἀρμενίας καὶ πέρα τῆς ἄνω Αἰγύπτου, εἰς Σουδάν. Πρὸ τοῦ παρόντος πολέμου ἡ κίνησις τοῦ λιμένος αὐτῆς ἦτο 3,000 σκάφη ἐτησίως, ἐξ ὧν 1,200—1,300 ἀτμόπλοια. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον αὐτῆς ὑπελογίζετο εἰς 35 ἑκατομμ. φρ. ἀποτελούμενον ἐξ ὀπωρῶν νωπῶν ἢ ξηρῶν, ᾠῶν, σπόγγων, ἐλαίου, γλυκορρίζης, προερχομένης ἐκ τῆς λεκάνης τοῦ Εὐφράτου, βάμβακος, βοῶν καὶ αἰγῶν. Ἡ εἰσαγωγὴ σύγκειται ἐξ ὑφασμάτων, βιομηχανικῶν εἰδῶν, οἰκοδομικῆς ξυλείας, ὀρύζης, σακχάρεως πετρελαίων ἀνερχομένη ἐν ὅλῳ ἀπὸ 90—100 ἑκατομ. φρ.

Οἱ 150,000 κάτοικοι αὐτῆς, νοήμονες, ἐνεργητικοί, ἐπιχειρηματίαι, κατέστησαν τὴν πόλιν αὐτῶν ἓν τῶν μᾶλλον ἐμπορικῶν κέντρων τῆς Ἀνατολῆς. Ἐν Βηρυτῷ δὲν ὑπῆρχον πλείονες τῶν 40,000 Μουσουλμάνων· ὁ λοιπὸς πληθυσμὸς εἶναι χριστιανικὸς τῶν διαφόρων ὁμολογιῶν. Γάλλοι, Ἄγγλοι, Ἀμερικανοί, Ἰταλοί, Γερμανοὶ διεμοιράζοντο τὰ διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα (*hospices*), καὶ τὰ πλειότερα σχολεῖα τῆς πόλεως.

Εἴχομεν ἐκεῖ Ἀδελφὰς τοῦ Ἐλέους, αἵτινες ἐξεπαίδευον 2,000 νεάνιδας, τοὺς Λαζαριστὰς μετὰ σχολῆς ἀρρένων, ἑνὸς οἰκοτροφείου καὶ μιᾶς σχολῆς τῶν Δεσποινῶν τῆς Ναζαρὲτ διὰ 500—600 νεάνιδας, τοὺς Καπουκίνους, τοὺς Φρερ μετὰ 8 σχολείων τὰς καλογραίας Σαὶν—Ροζὲρ, τὰς Ἀδελφὰς τῆς Ἐπανορθωτικῆς Μαρίας (*Sainte Marie Reparatrice*) αἵτινες διηύθυνον ἄσυλον τῶν γυναικῶν, τὰς Ἀδελφὰς τῆς «Ἱερᾶς Οἰκογενείας» μετὰ ἐξωτερικῆς σχολῆς, ἑνὸς κολλεγίου μαρωνιτικοῦ, ἑνὸς πατριαρχικοῦ κολλεγίου τῶν Οὐνιτῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τέλει ἓν ὡραῖον καθίδρυμα τῶν Ἰησουϊτῶν.

Πᾶσαι αἱ σχολαὶ αὗται διηυθύνοντο μετὰ τῆς θαυμαστῆς εὐρύτητος πνεύματος, ἥτις χαρακτηρίζει τὰ ἔργα ἡμῶν ἐν Ἀνατολῇ. Ἄνευ διακρίσεως φυλετικῆς ἢ θρησκευτικῆς καθημένους ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἑδωλίων ἔβλεπέ τις Ἀρμενίους, Σύρους, Βουλγάρους, Χαλδαίους, Κόπτας, Ἕλληνας, Μαρωνίτας καὶ Λατίνους, καθολικοὺς ἢ Χριστιανούς, Ἰουδαίους ἢ Μουσουλμάνους*.

Τὸ πανεπιστήμιον Ἁγ. Ἰωσὴφ τῶν Πατέρων Ἰησουϊτῶν, ἐχόντων ἐπὶ κεφαλῆς ἄνδρας ἐξαιρέτους, ἀξιοσημειώτου μαθήσεως ὡς ἐκπαιδευτάς, κατεῖχε τὴν πρώτην τάξιν ἐν τῷ διδακτικῷ ἔργῳ μετὰ τοῦ ἀντιζήλου Ἀμερικανικοῦ Πανεπιστημίου.

Ἀπὸ τοῦ 1831 οἱ Πατέρες Ἰησουῖται ἐπανέλαβον τὴν ἀποστολήν των ἐν Συρίᾳ, ἀλλὰ μόνον τῷ 1875 ἤνοιξαν

*Σ.Κ.Φ. Ἀπὸ τῶν ἑδωλίων τούτων προήρχοντο οἱ παράδοξοι ἐκεῖνοι τύποι τῶν Λευαντίνων, οἱ ἄνευ ἐθνικῆς συνειδήσεως καὶ μετὰ διεστραμμένης τῆς θρησκευτικῆς τοιαύτης, πνευματικῶς καὶ ἠθικῶς παραμεμορφωμένοι.

μίαν σχολὴν ἥτις ἔλαβε παραυτα τὸ ὄνομα Πανεπιστήμιον. Τῷ 1881 ὁ Πάπας Λέων ΙΓ' ἐπέτρεψεν εἰς αὐτὸ νὰ χορηγῇ διπλώματα φιλοσοφίας καὶ φιλολογίας συμφώνως ταῖς συνηθείαις τοῦ Γρηγοριανοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ῥώμης.

Ὀλίγον ὕστερον ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς παιδείας ἐξουσιοδότησε τὴν παροχὴν ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τούτου διπλώματος κλασικοῦ ἀπολυτηρίου διὰ τοὺς ἀνατολίτας λαϊκούς, τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ διανύσωσι τὰς σπουδάς των ἐν Γαλλίᾳ ἐν τῇ Ἰατρικῇ ἢ τῇ Νομικῇ. Τῷ 1883, συνέστη μία Σχολὴ ἰατρική, τῷ 1888, ἡ Σχολὴ αὕτη μετετράπη εἰς ἀνωτέραν Σχολὴν χορηγοῦσα διπλώματα μετ' ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπείας Ἰατρικῆς, ἀποστελλομένης ἐκ Γαλλίας. Τῷ 1890 ἡ Αἴγυπτος ἀνεγνώρισε τὸ δίπλωμα τοῦτο καὶ μετὰ ὀκτὼ ἔτη, Ὀθωμανικὴ ἐπιτροπὴ ἡνώθη μετὰ τῆς Γαλλικῆς τοιαύτης ἐν Βηρυτῷ, καὶ οἱ διδάκτορες τῆς Σχολῆς ταύτης ἠδυνήθησαν νὰ ἐξασκῶσι τὸ Ἰατρικὸν ἐπάγγελμα ἐν Τουρκίᾳ.

Ἀπὸ τοῦ 1883—1911 ἐξῆλθον τῆς Σχολῆς ταύτης 390 ἰατροὶ καὶ 92 φαρμακοποιοί. Ἐν ἀρχῇ τοῦ 1913 ὑπῆρχον 275 σπουδασταί. Ἓν νοσοκομεῖον μετὰ 60 κλινῶν, αἵτινες ἐδέησε νὰ αὐξηθῶσιν εἰς 200, καὶ εἷς βοτανικὸς κῆπος, προσηρτήθησαν δὲ εἰς τὴν Ἰατρικὴν Σχολήν, τῆς ὁποίας τὰ κτίρια, αἱ αἴθουσαι τῶν παραδόσεων καὶ τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια πλήρη φωτός, θὰ ἐχρησίμευον ὡς πρότυπον καὶ θὰ ἦσαν ζηλευτὰ εἰς τὰς παλαιὰς ἡμῶν σχολὰς ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐξηρτημένη ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἁγ. Ἰωσὴφ ὑπῆρχεν ὡσαύτως μία Σχολὴ ἀνατολικὴ τῆς ὁποίας τὰ μαθήματα ἐγίνοντο δωρεὰν καὶ εἶχε βιβλιοθήκην 25,000 τόμων καὶ 3,000 χειρόγραφα. Ἡ νομικὴ Σχολὴ ἠρίθμει 34 φοιτητάς, ἡ Σχολὴ τῆς μηχανικῆς ἀνοίξασα τῷ 1913 εἶχεν ἤδη παράδοσιν προπαρασκευαστικὴν μετὰ 18 μαθητῶν.

Εἰς τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν, προσετίθετο ἡ μέση καὶ κατωτέρα. Τῷ 1913 τὸ κολλέγιον ἐδίδασκε 582 μαθητάς, καὶ τὰ προκαταρκτικὰ σχολεῖα ἐδίδασκον ὑπὲρ τὰ 600 παιδία δωρεάν.

Τὸ Πανεπηστήμιον Ἁγ. Ἰωσὴφ ἐξετύπωσεν ἐφημερίδα ἀραβόφωνον τὴν «Ἀλ—Βαχίρ», ἥτις ἦτο ἡ μᾶλλον διαδεδομένη ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς Συρίας καὶ μίαν μηνιαίαν ἐπιθεώρησιν, τὴν «Ἀλ—Μαχρίκ» πολὺ ἀρέσκουσαν εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀνατολιτῶν.

Ἐν τῇ γοργῇ ταύτῃ ἐκθέσει μου περὶ τῶν ἔργων ἡμῶν ἐν Βηρυτῷ ὡμίλησα περὶ τοῦ παρελθόντος, καὶ τοῦτο ἔπραξα ἐπειδὴ τρομερὸς πόλεμος ἀπολυθεὶς ὑπὸ τῆς Γερμανίας διέκοψε τὴν φορὰν αὐτῶν. Ἡ ἀξιοθαύμαστος ὅμως δρᾶσις τῆς Γαλλίας ἐν Ἀνατολῇ, αἱ διηνεκεῖς εὐεργεσίαι της εἶνε ἔργα ἀθάνατα.

Δυνατὸν τὸ δένδρον πρὸς στιγμὴν νὰ συγκλονηθῇ ὑπὸ θυέλλης, ὁ χυμὸς ὅμως εὐτυχῶς εἶνε ἐκεῖ ἵνα τὸ κάμῃ νὰ βλαστήσῃ πάλιν καὶ μετ' ὀλίγον θὰ παραστῶμεν εἰς νέον ἔαρ.

Cte JEAN DE KERGORLAY

Τῇ προσεχεῖ Πέμπτῃ, 6 Δεκεμβρίου ἐπετείῳ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, τελοῦμεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Τρυπιώτη κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου συζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΣΩΖΟΥ

καὶ παρακαλοῦμεν τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ἵνα ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν ἡμετέρων.

Λευκωσίᾳ 4 Δεκεμβρίου 1918.

Ἡ πενθοῦσα οἰκογένεια

Ἑρμιόνη χήρα Χ. Σώζου
Ζήνων Χ. Σῶζος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θερμοτάτας ἐκφράζω εὐχαριστίας καὶ δημοσίᾳ ἐκ καθήκοντος, πρὸς τὸν διακεκριμένον ἀγροτικὸν Ἰατρὸν κ. Μ. Κονταρίνην θεραπεύσαντα τὴν σύζυγόν μου ἀπὸ ὀξυτάτης νόσου.

Πέτρα 26 Νοεμβρίου 1918

Ὁ εὐγνώμων σύζυγος
Μιχ. Χ. Ζεμπίλας.

ΑΣΒΕΣΤΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
16 παράδες ἡ ὀκᾶ.

Ὁ ὑποφαινόμενος φέρω εἰς γνῶσιν τῶν οἰκοδόμων καὶ τοῦ λοιποῦ Σ. Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς ἡ πωλουμένη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ Παντοπωλείῳ Ἄσβεστος πρώτης ποιότητος θὰ τιμᾶται μόνον **16** παράδες ἡ ὀκᾶ.

Λευκωσίᾳ τῇ 28 Νοεμβρ. 1918.

Σάββας χ''Γεώργη
ἀσβεστάρης.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ "ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ"

Ο ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ

[Οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «**Κυπρ. Φύλακος**» ἔχουσιν ἤδη σύντομον ἀλλὰ ἁδρὰν περίληψιν τῆς ἐξελίξεως τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τέλους τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς ἢ Βυζαντιακῆς, κατὰ τοὺς Ἑσπερίους ἱστορικούς, περιόδου.

Ἤδη ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ «Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ» διαλέξεων τοῦ κ. **Ν. Καταλάνου** περὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τοὺς Τούρκους, ὧν ἐποιήσατο οὗτος ἔναρξιν τῇ π. Κυριακῇ.]

Ἡ Μ. Ἀσία πάντοτε μὲν ἐνδιέφερε μεγάλως τὸν Ἑλληνισμὸν ὡς γενομένη ἡ πρώτη κοιτὶς αὐτοῦ καὶ ἡ πρώτη ἑστία ἡ ἀναδώσασα τὸ γλυκὺ καὶ ἱλαρὸν φῶς τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν, καὶ ἀποτελέσασα ἐφεξῆς ἀναπόσπαστον καὶ ὑπέροχον μοῖραν αὐτοῦ, παρὰ πάσας τὰς πολλαπλᾶς περιπετείας καὶ συμφοράς του.

Σήμερον, ὅτε πρόκειται νὰ ἀποφασισθῇ ἡ τύχη τῶν ξενοκρατουμένων καὶ ὑποτελῶν λαῶν, σύντονον καὶ ἀγωνιώδη πρέπει νὰ φέρωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν οἱ Πανέλληνες ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν, αἵτινες δικαιοῦνται πρῶται πασῶν μετὰ μακραίωνας ἀγῶνας καὶ μαρτύρια νὰ ἴδωσιν ἐπανατέλλοντα ἐπ' αὐτὰς τὸν ἥλιον τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας.

Ἡ διάσωσις τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀποτελεῖ ἀληθὲς θαῦμα μετὰ τοσαύτας καὶ τηλικαύτας βαρβαρικὰς ἐπιδρομὰς καὶ ἀνατροπὰς πρωτοφανοῦς ὠμότητος καὶ ἀγριότητος, καὶ διεσώθη οὗτος οὐχὶ ὡς ὑπόστασις ἁπλῶς ἀδρανὴς καὶ ἀπαθὴς ἀλλὰ πλήρης δράσεως πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς, ὥστε νὰ προκαλῇ ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον πάντων ὅσοι μελετῶσι τὰ κατὰ τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ νὰ ἐκφράζωσι τὸν θαυμασμὸν αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ.

Οὕτω, διακεκριμένος Γάλλος γεωγράφος, ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἐπαρχίας Σμύρνης λέγει ὅτι «μεταξὺ πασῶν τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων τῆς Ἐπαρχίας Σμύρνης, ἡ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων εἶναι ἡ σημαντικωτάτη καὶ εἶνε, γενικῶς κάλλιον μεμορφωμένη καὶ μᾶλλον εὐημεροῦσα. Ὑπάρχουσι μεταξὺ τούτων—πλὴν τῶν ἐμπόρων οἵτινες εἶναι τὰ μάλιστα ἐπιτήδειοι ὅπως χειρίζωνται μεγάλας ἐπιχειρήσεις — οἱ νοημονέστατοι μηχανικοί, συχνὰ ἐξέχοντες περὶ τὰς διαφόρους κλήσεις αὐτῶν, καὶ οἱ ἄριστοι γεωργοί, γνωστὰ χαρακτηριστικὰ ἔχοντες τὴν φιλοπονίαν καὶ τὴν δραστηριότητα (*Vital Cuinet*).

Ὁ διάσημος Ἄγγλος ἱστορικὸς τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου *Kinglake* γράφων τῷ 1845 ἀναφέρει τὴν Σμύρνην, ἣν οἱ Τοῦρκοι ἀποκαλοῦσι «Γκιαοὺρ Ἰσμίρ» καὶ λέγει: «Φρονῶ ὅτι ἡ Σμύρνη δύναται νὰ ἐπικληθῇ ἡ πρώτη πόλις καὶ πρωτεύουσα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς. Τὸ κατ' ἐμέ, ἀγαπῶ τὴν φυλὴν ταύτην παρὰ πάσας τὰς κακίας της.»

Ἄλλος Ἄγγλος περιηγητής, ὅστις διέδραμε πεζὸς τὴν Μ. Ἀσίαν περιγράφων τὴν Ἀμερικανικὴν Σχολὴν ἐν Μαρσοβὰν καὶ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐν Αὐτῇ σπουδαστὰς λέγει: «Ὡς ἅπαντες οἱ Ἕλληνες εἴτε ἐξ Εὐρώπης εἴτε ἐξ Ἀσίας, ἔχουσι τὴν ἀρετὴν νὰ ἐκβιάζωσι τὸ ἐνδιαφέρον.

«Κατὰ τὴν νοημοσύνην ἐν γένει, τὴν ταχύτητα τῆς ἀντιλήψεως, τὴν δύναμιν τῆς προσκτήσεως γνώσεων, λέγονται, ὡς φυλή, ὅτι δὲν ἔχουσι τοὺς ἴσους των μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν αὐτῶν—οὐδὲ περὶ τὴν ἱκανότητα αὐτῶν ὅπως ἀντιτάσσωσι πρὸς ἀλλήλους καὶ ποιῶσιν ὅρη διαφορᾶς ἐκ τοῦ μηδενός. Παρακολουθῶν τις αὐτοὺς προσεκτικῶς ἄγεται νὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐπέζησαν τὰ ἐθνικὰ Ἑλληνικὰ χαρακτηριστικὰ ἰσχυρῶς καὶ οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες τῆς Μ. Ἀσίας δὲν εἶνε διάφοροι πιθανῶς τῶν Ἑλλήνων πρὸ εἴκοσιν αἰώνων». (*W. J. Childs, «Across Asia Minor on foot»* σ. 55, 1917.)

Ἄγγλος τις στρατηγός, ὅστις ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λόρδου Βηκονσφηλδ ἀπεστάλη εἰς Μ. Ἀσίαν δι' ἔκτακτον ἀποστολήν, μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς Κυπριακῆς Συνθήκης τοῦ 1878, ἀφοῦ ἀναφέρῃ πολὺ γνωστά τινα χαρακτηριστικὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολῆς (*Anatolia*), ὡς ἐπιχειρηματίαν ὀξύνουν, καὶ καλῶς πεπροικισμένον λαὸν διὰ σπανίου ἐμπορικοῦ ὁρμεμφύτου, λέγει:

«Ἀφειδὴς δαπάνη ὑπὲρ τῆς παιδείας εἶναι ἐθνικὸν χαρακτηριστικόν, καὶ τὸ ν' ἀποκτήσωσιν ἱκανὴν περιουσίαν ὅπως ἱδρύσωσι Σχολὴν ἢ Νοσοκομεῖον εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν των εἶναι ἡ τιμητικὴ φιλοδοξία παντὸς Ἕλληνος ἐμπόρου . . . . Οἱ Ἀνατολῖται Ἕλληνες ἐν γένει εἶναι δραστήριοι καὶ νοήμονες, φιλόπονοι καὶ ἀφοσιωμένοι εἰς ἐπιχειρήσεις ἐμπορικάς. Μανθάνουσι ταχέως καὶ καλῶς καὶ γίνονται ἰατροί, νομικοί, τραπεζῖται, ξενοδόχοι κ. ἄ., πληροῦντες πλεῖστα ἐπαγγέλματα. Εἶναι καλοὶ ὀρύκται, καὶ κτίσται, καὶ εὑρίσκονται χωρία ἐν γένει πλησίον τῶν ἀρχαίων μεταλλείων μολύβδου καὶ χαλκοῦ. Ἔχουσι πολλὴν εὐστροφίαν, τὴν ἀγάπην πρὸς τολμήματα καὶ σκευωρίας, ἅτινα διέκρινον τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας καί τινα ἀνησυχίαν περὶ τὰς ἐμπορικὰς κερδοσκοπίας των, αἵτινες φέρουσιν ἐνίοτε εἰς καταστροφήν.

«Τὸ δημοκρατικὸν αἴσθημα εἶναι ἰσχυρόν· μόνη ἀριστοκρατία εἶνε ὁ πλοῦτος, καὶ ἡ ἀρχαία καταγωγὴ δὲν συνεπάγεται διάκρισιν. Τὰ τέκνα τῶν τε πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν φοιτῶσιν εἰς τὰ αὐτὰ σχολεῖα καὶ λαμβάνουσι τὴν αὐτὴν ἐλευθέραν ἐκπαίδευσιν.» (*Sir Charles W. Wilson. Marray's Hand—Book for Travellers in Asia Minor, 1905* σελ. 70—71).

Ἔξοχος Γάλλος Ἑλληνιστὴς καὶ φιλόλογος ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ἕλληνας τῆς Σμύρνης, παρέχει τὴν ἀκόλουθον γραφικὴν περιγραφὴν τούτων: «Εἶνε τόσον πολυπληθεῖς εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὥστε νὰ θεωρῶσιν αὐτὴν ὡς μέρος τῆς δικαιοδοσίας των. Ἔξυπνοι, ζωηροί, φιλοπαίγμονες πανοῦργοι καὶ πάντοτε ἐνδιαφερόμενοι, εἶνε οἰνοπῶλαι, παντοπῶλαι, λεμβοῦχοι. Ταῦτα εἶνε τὰ τρία ἐπαγγέλματα ἅτινα προτιμῶσιν οἱ πλεῖστοι τῶν πενήτων Ἑλλήνων, ὅπως τὰ ἐπαγγέλματα τῶν νομικῶν καὶ τῶν ἰατρῶν εἶνε τὰ συνηθέστερα μεταξὺ τῶν εὐπόρων Ἑλλήνων· ὡς οἰνοπῶλαι ὁμιλοῦσι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἀσχολοῦνται μὲ τὰ νέα, συζητοῦσι πολιτικά, εἶνε πάντοτε ἐν κινήσει, πολυπράγμονες καὶ ἀγωνιώδεις, κατ' ἴδιον τρόπον, ὑπὲρ τῆς «μεγάλης ἰδέας».

«Ὡς παντοπῶλαι πωλοῦσιν ὀλίγα ἐξ ὅλων. Μετέρχονται τοὺς ἀργυραμοιβούς, ἄπειρος εὐτυχία δι' Ἕλληνα. Ὡς λεμβοῦχοι ἔχουσι τὴν θάλασσαν, τὴν ἀρχαίαν ταύτην φίλην τοῦ Ὀδυσσέως, ὡς σταθερὸν σύντροφον αὐτῶν. Κινοῦνται δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ ἐν τῷ διαγκωνισμῷ τοῦ λιμένος βλέπουσι νέα πρόσωπα, ἐρωτῶσι τοὺς ταξειδιώτας οἵτινες προέρχονται μακρόθεν, φιλονικοῦσι πρὸς αὐτοὺς διὰ τὸν ναῦλον τῶν λέμβων, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ἄλλη σπανία ἀπόλαυσις διὰ τοὺς Ἕλληνας.

«Φυλὴ διαχυτική, συμπαθὴς ἐν τῷ συνόλῳ ἠρέμα ἐπίμονος ἐν τῇ ἀδαμάστῳ ἐλπίδι αὐτῆς. Ἕνεκα τῆς σταθερᾶς δραστηριότητος καὶ τῆς εὐφυΐας των, οἱ Ἕλληνες ἀντικατέστησαν τοὺς Τούρκους εἰς πολλοὺς τόπους», (*Gaston Deschamps, Sur les routes d' Asie, 1894*, σ. 152).

Ταῦτα ἐπάναγκες ἐνομίσαμεν ὅπως ἀναφέρωμεν ἐν προλόγῳ ἵνα δείξωμεν διὰ ξένων ἀνδρῶν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ, οὗτινος ἡ προσεχὴς τύχη θὰ ἐπηρεάσῃ τὴν τύχην ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῶν Πανελλήνων ἡ προσοχὴ ὅλη πρέπει ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις νὰ φέρηται ἄγρυπνος ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν.

Ἡ Γερμανία ἐλαυνομένη ὑπὸ τοῦ ὀνείρου τῆς κυριαρχίας ἀπὸ Ἀμβούργου εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, προὐκάλεσε τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου ἐπὶ τὴν Μ. Ἀσίαν, καὶ ἀπέστειλε διαφόρους ἀποστολὰς εἰδικὰς πρὸς ἐπιτόπιον μελέτην τῆς χώρας καὶ τῶν κατοικούντων αὐτὴν λαῶν, ὧν εἷς τυγχάνει καὶ ὁ συγγραφεὺς πραγματείας προσφάτου «Περὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μ. Ἀσίᾳ» ὁ Δρ Κάρολος Δείττεριχ. Μελετητὴς οὗτος βαθὺς τῆς Ἑλληνικῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας φιλολογίας εἶνε ἁρμοδιώτατος ὅπως ἐκ τοῦ σύνεγγυς μελετήσῃ καὶ ἐρευνήσῃ τὸν Μικρασιατικὸν Ἑλληνισμόν, καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ὡς θὰ ἴδωμεν ἐξεπλήρωσε μετὰ πολλῆς εὐσυνειδησίας καὶ ὀξείας ἀντιλήψεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν μεγάλην ταύτην Ἑλληνικὴν μοῖραν.

Ἡ πολιτικὴ ἀνησυχία ἐν τῇ «Ἐγγὺς Ἀνατολῇ», ἄρχεται ὁ Δρ Δείτεριχ, ἥτις προηγήθη τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ συνώδευσε τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ ἔστρεψεν ἅπαξ ἔτι τὴν προσοχὴν εἰς τὴν ὕπαρξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐν τῷ πληθυσμῷ τῆς Μ. Ἀσίας. Δύο παράγοντες ἰδίᾳ ὑπόκεινται εἰς τὸ αἴσθημα τῆς ἀνησυχίας ταύτης, οἱ συστηματικοὶ διωγμοὶ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Νεοτούρκων, οἵτινες ἤρξαντο ἀπὸ τοῦ ἔαρος τοῦ 1914, καὶ δεύτερον αἱ γενόμεναι ἀνακοινώσεις ἐν τῷ Τύπῳ περὶ ἐπαγγελιῶν ὑπὸ τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς παραχωρήσεως εἰς αὐτὴν ἐν Μ. Ἀσίᾳ ἐκτεταμένων χωρῶν — 100,000—120,000 τετρ. χιλμ. — ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς εἰς τὸν πόλεμον. Οἱ Τοῦρκοι ἐπίστευσαν ἀπὸ τῶν ἐπαγγελιῶν τούτων ὅτι ἦσαν ἐνώπιον κινδύνου Ἑλληνικοῦ».

Ταῦτα μὲν διατείνεται ὁ συγγραφεὺς ἡμῶν, λησμονεῖ ὅμως ὅτι οἱ Νεότουρκοι, μετὰ τὴν ἑδραίωσιν τῆς ἐξουσίας αὐτῶν ἐπεδίωξαν τὸν ἐκτουρκισμὸν πασῶν τῶν ἐν Τουρκίᾳ μὴ Μωαμεθαν. φυλῶν, κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ δὲ στοιχείου ἰδίᾳ ὁ διωγμὸς ἐγένετο σφοδρότερος καὶ συστηματικώτερος, διότι οὗτος ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ νόμιμος κληρονόμος τοῦ **μεγάλου ἀσθενοῦς** ἀπ' αἰώνων, καὶ ἡ ταχεῖα καὶ σταθερὰ ἐξάπλωσίς του ἐν Τουρκίᾳ ἐθεωρεῖτο ὡς προσβάλλουσα αὐτὰ τὰ συμφέροντα καὶ ἀπειλοῦσα τὴν ἔπαρξιν τοῦ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, καὶ διὰ τοῦ γενικοῦ διωγμοῦ κατὰ πάντων τῶν μὴ Μωαμεθαν. λαῶν προὐκάλεσαν οἱ Νεότουρκοι τὴν ἕνωσιν τῶν Βαλκαν. Κρατῶν εἰς Συμμαχίαν καὶ πόλεμον νικηφόρον κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ὁ πόλεμος οὗτος ἐγένετο ἀρχὴ τῆς μεγάλης συμφορᾶς, ὅπου περιέστη σήμερον ἡ Τουρκία ἕνεκα τῆς ἀνιάτου Νεοτουρκικῆς παραφροσύνης.

Ἀντὶ νὰ προσεταιρισθῶσιν οὗτοι τὰ ὑγιέστερα στοιχεῖα ἐν Τουρκίᾳ ἄνευ φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως εἰς σύμπραξιν καὶ συνεργασίαν ὑπὲρ τῆς ἀναμορφώσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, μωροὶ καὶ τυφλοί, ἐκήρυξαν ἀμείλικτον διωγμὸν κατ' αὐτῶν ἀφαιρέσαντες οὕτω τὴν Τουρκικὴν ἐπικράτειαν τὴν σπουδαιοτάτην οἰκονομ. καὶ ἠθικὴν δύναμιν καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπισπασάμενοι κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον συμμαχικὸν φυλῶν τέως ἀδιαλλάκτων καὶ ἐχθρικωτάτων πρὸς ἀλλήλας φυλῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΠΡΟΣ ΗΣΥΧΙΑΝ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Ἐὰν ὁ ἀνώνυμος πολίτης ἀπηυθύνετο πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν ἐκθέτων τὰς μετ' ἀγαθῆς πάντως προαιρέσεως παρατηρήσεις του περὶ τοῦ καταστήματος τοῦ Νηπιαγωγείου Φανερωμένης, καὶ δὲν ἐλάμβανεν ἀπάντησιν ἱκανοποιητικήν, θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ ἐλέγξῃ αὐτὴν δημοσίᾳ καταγγέλλων ἐπὶ ἐνόχῳ ἀδιαφορίᾳ καὶ ἀμελείᾳ, ὤφειλε δὲ νὰ γνωρίζῃ ὅτι καὶ μέλη τῆς Ἐπιτροπείας ἔχουσι νήπια φοιτῶντα εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον τοῦτο, ὥστε νὰ μεριμνῶσιν ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ ἀσφαλείας αὐτῶν ὅσον περὶ τῶν ἑαυτοῦ καὶ ὁ ἀνωνύμως γράψας **Πολίτης** ἐν τῇ «Φωνῇ τῆς Κύπρου».

Πρὸς ἡσυχίαν τῶν γονέων παρέχομεν τὰς ἑπομένας πληροφορίας. Ἡ ἐπιτροπεία ἐζήτησε πάντοτε ἄλλο κατάλληλον οἴκημα διὰ Νηπιαγωγεῖον, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ ἐξευρεθῇ τοιοῦτο, καὶ κατ' ἀνάγκην διατηρεῖ τὰ Νηπιαγωγεῖον ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι ὅπερ εἶνε καὶ ἰδιοκτησία τῶν Σχολείων, ἀφοῦ ἐξετέλεσεν ὅσας δυνατὰς τροποποιήσεις εἰς αὐτὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς χρησιμοποιήσεώς του, καὶ δὲν κατέστη μὲν ἐντελῶς πρόσφορον ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπαρκεῖ εἰς τὸν σκοπόν του χωρὶς νὰ κινδυνεύῃ τῶν φοιτώντων εἰς αὐτὸ νηπίων ἡ ὑγεία, ἥτις εὐτυχῶς ὑπῆρξε πάντοτε ἱκανοποιητική, οἵα εἶναι καὶ σήμερον.

Ἀναφέρεται ὁ αὐτὸς πολίτης εἰς περυσινὴν ἐλαφρὰν μετακίνησιν ἀψῖδος ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Νηπιαγωγείου. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἓν μέλος τῆς Ἐπιτροπείας ἐπισκεφθὲν τὸ Νηπιαγωγεῖον, ἅμ' ὡς ἐπληροφορήθη παρὰ τῆς διδασκούσης διδασκαλίσσης περὶ τοῦ πράγματος καὶ ἐξ αὐτοψίας ἐπείσθη περὶ ἐπικειμένου ἀλλ' οὐχὶ ἀμέσου κινδύνου, ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἄμεσον μεταφορὰν τῶν θρανίων εἰς τὸν διάδρομον, ὅπου ἐξηκολούθησεν ἡ διδασκαλία, ἐφρόντισε δὲ ἵνα τῇ ἐπιούσῃ ἄρξηται ἡ ἐπισκευή, καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι μετὰ τὴν ἐπισκευὴν ἐλήφθη παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπιστολὴ τοῦ κ. Διοικητοῦ, ἐφιστῶντος τὴν προσοχὴν αὐτοῦ Ἀγνοοῦμεν διατὶ ὁ ἀναφερθεὶς εἰς τὸν κ. Διοικητὴν νὰ μὴ ἀναφερθῇ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὅστις, πάντως, μετὰ τῆς Ἐπιτροπείας θὰ εἶχε μεγαλείτερον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῶν Νηπίων τῆς κοινότητος.

Ἡ Ἐπιτροπεία ἐζήτησεν οἴκημα κατάλληλον πρὸς ἐγκατάστασιν τεσσάρων τμημάτων τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ Παρθεναγωγείου καὶ δὲν ηὗρε τοιοῦτο, ἐπεσκεύασε δὲ καὶ ἐτροποποίησε καταλλήλως δωμάτια περιττὰ τοῦ Νηπιαγωγείου καὶ ἐγκατέστησαν δύο τῶν τμημάτων τούτων, ἐξ 25 μαθητριῶν ἕκαστον, καὶ τὰ ἄλλα δύο εἰς δωμάτια παρακειμένης οἰκίας εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον.

Εἶνε δὲ εὐχάριστον ὅτι ἡ ὑγεία τῶν μαθητριῶν ὅλων καὶ τῶν νηπίων εἶνε τὰ μάλα ἱκανοποιητική.

Τὰ νήπια ἑκάστην ἡμίσειαν ὥραν ἐξέρχονται τῶν δωματίων εἰς τὴν αὐλὴν ἐκτελοῦντα παιδιὰς ἢ ἐν καλοκαιρίαις ὁδηγοῦνται ἔξω τῆς πόλεως καὶ οὕτω ἀποσοβεῖται πᾶσα πιθανὴ ἐπὶ τῆς ὑγείας των ἐπίδρασις τοῦ οὐχὶ ἐντελῶς καταλλήλου καταστήματος.

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἐνοικίασις ἰδιωτικῶν οἰκιῶν πρὸς ἐγκατάστασιν Σχολείων ἀποβαίνει λίαν δαπανηρά, χωρὶς νὰ θεραπεύῃ καὶ πάσας τὰς ἀνάγκας, διότι οἱ ἰδιοκτῆται γίνονται ὑπερβολικῶς ἀπαιτητικοί. Μία τοιαύτη, ἥτις ἄλλως δὲν θὰ ἀπελάμβανε πλείους τῶν 20-25 λιρῶν, ὡς σχολὴ ἀπελάμβανεν ἐνοίκιον £ 50.0.0, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται φέτος κατακρατοῦντες τὴν κλεῖδα ἀπῄτουν £ 80, καὶ ἐδέχθησαν ἐνοίκιον £ 60, ἐπέβαλον ὅμως εἰς τὴν ἐπιτροπείαν νὰ ἐκτελέσῃ ἐπισκευάς, ἐπιβαρυνούσας τοὺς ἰδιοκτήτας, ἀντὶ δαπάνης £ 20, τὸ ὅλον δηλ. £ 80.

Ἄλλη οἰκία, ὡς ἰδιωτικὸν οἴκημα χρησιμοποιουμένη ἀπελάμβανεν ἐνοίκιον £ 18 καὶ ὅτε ἐγένετο σχολεῖον ἔλαβον οἱ ἰδιοκτῆται ἐνοίκιον £28, κατ' ἔτος δὲ ἀπαιτοῦσι καὶ νέαν αὔξησιν ὥστε τὸ ἐνοίκιον ν' ἀνέλθῃ εἰς £40, καὶ ἄδηλον ἂν θὰ σταματήσωσιν ἐδῶ.

Ἐπικρατεῖ φαίνεται παρ' ἡμῖν ἡ Τουρκικὴ ἀντίληψις περὶ τῶν κοινῶν, ὅτι ταῦτα πρέπει νὰ ἐκδέρωνται.

Τὰ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματά μας εἶνε βεβαίως ἐλαττωματικά, καταβάλλεται δὲ φροντὶς διὰ τῆς καθαριότητος, τῆς ἀπολυμάνσεως καὶ τοῦ συχνοῦ ἀερισμοῦ, ὅπως ἐξασφαλίζηται ἡ ὑγεία τῆς μαθητευομένης γενεᾶς, εἶνε δὲ εὐχάριστον ὅτι διατηρεῖται αὕτη πάντοτε ἐν καλῇ καταστάσει.

Εἶναι πάντοτε ἐπαίνου ἄξιον τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς πολίτου ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἀντὶ ὅμως δι' ἐσπευσμένων δημοσιεύσεων νὰ ἐμβάλληται ἡ ἀνησυχία εἰς τοὺς γονεῖς, κάλλιον θὰ ἦτο αἱ παρατηρήσεις νὰ γίνωνται ἀμέσως πρὸς τὴν ἐπιτροπείαν πρὸς δυνατὴν διόρθωσιν, καὶ ἂν δὲν ἤθελον εἰσακουσθῇ, νὰ γίνηται ἔκκλησις πρὸς αὐτὴν τὴν κοινότητα δημοσίᾳ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Προτιθέμενος μετὰ ἐνάμισυ μῆνα ὅπως ἀναχωρήσω ἐκ Κύπρου, καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἀναλαμβάνω τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν πλεκτῶν εἰδῶν ἐκ λυγαριᾶς κ. ἄ. ἤτοι, καναπέδων, πολυθρόνων, καρεκλῶν, μπαούλων, βαλιτσῶν, ἀνθοδοχείων, φρουτιέρων, κανίστρων καὶ ἄλλων πολλῶν εἰδῶν καὶ ἀσυγκρίτως στερεωτέρων τῶν Εὐρωπαϊκῶν.

Ἐπίσης καθιστῶ γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία ἐκ τῶν ἄνω διὰ Χριστουγεννιάτικα δῶρα καὶ μὲ τιμὰς χαμηλοτέρας τῶν πρὸ τοῦ πολέμου.

Διατελῶ
Εὐγένιος Σ. Κων)τινίδης
Διπλωματοῦχος τῆς Ἐθν. Γαλλ. σχολῆς καλαθοποιΐας καὶ κηπουρικῆς.

6—1

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Ἀμμοχώστῳ τῇ 7)11)18.

ΚΥΡΙΕ,

Πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι τὸ ἡμέτερον Κατάστημα ἐν Κύπρῳ ἐσχηματίσθη εἰς ἰδιωτικὴν ἑταιρείαν ὑπὸ τὸ ὄνομα

"ΝΕΤΖΗΜ ΧΟΥΡΗ ΚΑΙ ΥΙΟΙ"

τῶν κ. κ. Φάριδ Ν. Χούρη καὶ Γεωργ. Ν. Χούρη γενομένων συνεταίρων ὑπὸ συμφωνίαν ἑταιρικήν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ ὑπογράφειν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑταιρείας ἔχουσιν οἱ κ. κ. Νέτζημ Χούρη, Φάριδ Χούρη καὶ Γεώργ. Χούρη.

Διατελῶ, Κύριε, μετὰ τιμῆς

ΔΕΙΓΜΑ
Ὁ κ. Νέτζημ Χούρη, θὰ ὑπογράφῃ: NAJEM HOURY & SONS.
Ὁ κ. Φάριδ Χούρη θὰ ὑπογράφῃ: » » »
Ὁ κ. Γεώργ. Χούρη θὰ ὑπογράφῃ: » » »

* * *

CIRCULAR

Famagusta the 7)11)1918.

Dear Sir,

I beg to inform you that my firm in Cyprus has been formed into a Company under the name

"NAJEM HOURY & SONS"

Messrs Farid N. Houry and George N. Houry having become partners under a company agreement.

The right to sign in the name of the Company is in Messrs Najem Houry, Farid N. Houry and George N. Houry as per specimen of signatures.

I remain, Dear Sir.
Yours faithfully

SPECIMEN
Mr Najem Houry will sign: NAJEM HOURY & SONS.
Mr Farid Houry will sign: » » »
Mr George Houry will sign: » » »

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία διώροφος μετὰ μεσημβρινῆς προσόψεως τοῦ μακαρίτου Κακουλλῆ Θεοφανίδου κειμένη κατὰ τὴν πάροδον ἐπὶ τῆς Κεντρ. Ὁδοῦ, ἀντικρυζούσης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ἀχ. Μαρκίδου.

Περαιτέρω πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Μιχ. Θεοδοσιάδῃ ὑποδηματοποιῷ, εἰς τὴν Μεγάλην ἀγοράν.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπεία ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν κατατρύχουσαν πενίαν πλείστας ἐργατικὰς οἰκογενείας καὶ τὴν συνεπαγομένην δυστυχίαν εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐπὶ ταῖς ἐγγιζούσαις ἑορταῖς καὶ διὰ τὸ χειμερινὸν ψῦχος θὰ ἐπικαλεσθῇ καὶ ἐφέτος ὑπὲρ τῶν ἀπόρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τὴν φιλάνθρωπον καὶ εὐσπλαγχνικὴν ἀντίληψιν πάντων τῶν συμπολιτῶν μετὰ τῆς πεποιθήσεως ὅτι θὰ προσέλθωσι πάντες πρόθυμοι ἀρωγοί.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ἐν ἐκτάκτῳ φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερ. 1)14 Δεκεμβρίου ἐδημοσιεύθη τὸ ἑπόμενον διάγγελμα τῆς Α.Μ. τῆς Βασιλίσσης Μαρίας πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς Αὐτοκρατορίας :—

«Πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐν τῇ μεγάλῃ ἀνησυχίᾳ καὶ ἐντάσει ἀπέστειλα διάγγελμα ἐν ὀνόματι τῶν γυναικῶν τῶν χωρῶν ἡμῶν πρὸς τοὺς ἄνδρας ἡμῶν, μαχομένους ὑπὲρ ἡμῶν πέρα τῶν θαλασσῶν. Τώρα ἐν ὥρᾳ εὐχαριστίας καὶ ἐλπίδος ἐπεθύμουν νὰ δώσω διάγγελμα πρὸς τὰς γυναῖκας τῆς Αὐτοκρατορίας.

Κατὰ τὸν πόλεμον, παρέσχον τὸ ὑψηλὸν προνόμιον ὑπηρεσίας, ἀνῆλθον εἰς τὴν μεγάλην εὐκαιρίαν καὶ ἀπέδειξαν τὸ θάρος, τὴν εὐστάθειαν καὶ τὴν ἱκανότητα αὐτῶν.

Ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιτηρήσω καὶ ἐκτιμήσω τὸ ἔργον αὐτῶν πολλαχοῦ τῆς χώρας καὶ ἡ καρδία μου εἶνε ἀνάμεστος θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης δι' ὅ,τι εἶδον.

Πέποιθα βαθύτατα ὅτι, καίτοι ἡ φρίκη καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ πολέμου ἔληξαν, τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς βοηθείας ὅπερ ἐξήφθη δὲν θὰ ἐλαττωθῇ κατὰ τὰς ἐπερχομένας ἡμέρας. Νέα ἀνατέλλει περίοδος ἐπὶ τὸν κόσμον συνεπαγομένη πολλὰς δυσχερείας, νέας εὐθύνας καὶ σοβαρὰ προβλήματα θὰ ἀντιμετωπισθῶσιν.

Τὸ κοινοβούλιον ἐξησφάλισεν εἰς τὴν χώραν μεγαλειτέρας εὐκαιρίας πληρεστέρας καὶ ποικιλωτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἐξήρτηται ὅμως ἀπὸ τῶν γονέων ἂν αἱ εὐκαιρίαι θὰ χρησιμοποιῶνται πλήρως.

Χαίρομεν ὅλοι ὅτι σχέδια εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ ὅπως τερματίσωσι τὴν ὕπαρξιν οὕτω κακῆς καὶ συνωστισμένης οἰκήσεως, ἥτις καθιστᾷ τὸν κατ' οἶκον βίον σχεδὸν ἀδύνατον.

Εἴπερ ποτε σήμερον ἡ Αὐτοκρατορία ἔχει ἀνάγκην τῶν θυγατέρων αὐτῆς, διότι, ἐν τῷ εὐρυτέρῳ κόσμῳ τῆς δημοσίας καὶ βιομηχανικῆς ἐργασίας, αἱ γυναῖκες καθ' ἑκάστην καταλαμβάνουσι μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν θέσιν.

Ὡς ἐγενόμεθα ἡνωμέναι ἐν ὅλῃ τῇ ἐργασίᾳ ἡμῶν, εἴτε τῆς κεφαλῆς εἴτε τῶν χειρῶν, ἐν πραγματικῇ ἀδελφότητι ἐν τῇ ὀδύνῃ καὶ ἐν τῇ υπηρεσίᾳ κατὰ τὸν πόλεμον, ἂς ἐξακολουθήσωμεν ἐργαζόμεναι μετὰ τῆς αὐτῆς ἐνότητος τοῦ σκοποῦ ὑπὲρ τῆς ἀναδιαρρυθμίσεως καὶ ἀναδημιουργίας τῆς χώρας ἡμῶν.

Βασίλισσα ΜΑΡΙΑ.

4 Δεκεμβρίου 1918.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΚΑΤΑΙΓΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑ

Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τοῦ π. Σαββάτου ἤρξαντο πίπτουσαι βροχαὶ συνεχεῖς ἐξακολουθήσασαι καὶ τὴν ἐπιοῦσαν Κυριακὴν μετὰ βραχέων διαλειμμάτων.

Περὶ τὴν 3 μ. μ. ἤρχισε πνέων ἄνεμος ἀνατολικὸς καθιστάμενος βαθμηδὸν σφοδρότερος καὶ σωρεύων ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ πυκνὰ καὶ ζοφερὰ νέφη, περὶ τὴν 6 μ. μ. δὲ ἐπηκολούθησε σφοδροτάτη καταιγὶς μετὰ συνεχῶν καὶ ἰσχυροτάτων ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων ἐξ ὧν συνεχῶς διηυλάκουν τὸν ζοφώδη οὐρανὸν ἀστραπαὶ πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις καὶ διατείνουσαι πολλαὶ τούτων ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον αὐτοῦ, ἐπετείνοντο δὲ αἱ χειμαρρώδεις βροχαὶ καὶ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως μετεβάλλοντο βαθμηδὸν εἰς χειμάρρους ἐμβ[illegible]συχίαν τοὺς πολίτας, σπεύ[illegible] ἕκαστον εἰς τὸν οἶκόν του πρὸς προστασίαν τῆς οἰκογενείας του.

Εἰς τὴν ταραχὴν καὶ τὸν θόρυβον τῶν βροντῶν προσετίθεντο οἱ ἦχοι τῶν κωδώνων τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς τὰς ἐνορίας ἐκείνας ὅπου οἶκοι χαμηλοὶ κατεκλύζοντο καὶ οἱ συριγμοὶ τῶν ἀστυφυλάκων προσκαλούντων τοὺς πολίτας εἰς βοήθειαν τῶν κινδυνευόντων.

Περὶ τὴν 7. 30' μ. μ. ὁ ποταμὸς Πεδιαῖος ὁρμητικὸς καὶ ἀκάθεκτος ἐξώρμησεν ὑπὲρ τὰς ὄχθας αὐτοῦ καὶ κατέκλυσε τὴν περίχωρον.

Εἰς Λακατάμιαν.

Εἰς Λακατάμιαν, ἐπειδὴ ἐφράχθη τὸ ἄνοιγμα τῆς γεφύρας παρὰ τὸ χωρίον ὑπὸ τῶν ἐπισωρευθέντων παντοίων ξύλων καὶ κορμῶν δένδρων, τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ ἐξώρμησεν ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ κατέκλυσε μέγα μέρος τοῦ χωρίου, κατεκρήμνισεν ὀκτὼ οἰκίας ἀφοῦ παρέσυρε πάντα τὰ ἐν αὐταῖς, διασωθέντων εὐτυχῶς τῶν ἐνοικιων.

Μεγάλη ζημία εἰς τὴν κοινότητα Λακατάμιας ἐγένετο, καταστραφέντος ὑπὸ τῆς πλημμύρας τοῦ νεωστὶ κατασκευασθέντος ὑδραγωγείου αὐτῶν, στοιχίσαντος περὶ τὰς £900, ἡ ὅλη δὲ ζημία ἐν τῷ χωρίῳ ὑπολογίζεται εἰς £3,000.

Εἰς Στρόβολον.

Ὑπερβὰς τὴν γέφυραν τοῦ προαστ. Στροβόλου ἀπέσπασε τὰ σιδηρᾶ κάγκελλα αὐτῆς καὶ ἡ παρακειμένη δημοσία ὁδὸς μετετράπη καὶ αὐτὴ εἰς χείμαρρον ὅστις ἐνέβαλεν εἰς πάσας τὰς οἰκίας τοῦ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης αὐτοῦ συνοικισμοῦ. Κατέρριψε μίαν οἰκίαν, παρέσυρε δύο φορτηγὰς ἁμάξας μεθ' ἑνὸς ἵππου, ἅτινα ἀνευρέθησαν, καὶ πολλὰ οἰκιακὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη.

Εἰσέβαλεν εἰς τὸν ἀλευρόμυλον τοῦ κ. Θεοδ. Παυλίδου καὶ κατέστρεψε περὶ τὰ 15 κοιλὰ σίτου, ἄλευρα καὶ μηχανέλαια κ.ἄ.

Ἐπίσης εἰσέβαλε καὶ εἰς μερικὰς οἰκίας τοῦ κεντρικοῦ χωρίου καὶ ἐπροξένησε σημαντικὰς ζημίας.

Ἐκ τοῦ χωρίου ἔσπευσαν εἰς βοήθειαν τῶν παθόντων πολλοὶ φιλάνθρωποι ἅμα τῇ κωδωνοκρουσίᾳ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς Ἁγ. Ὁμολογητάς.

Τὸ ρεῦμα ἐξωγκωμένον καὶ ἀκάθεκτον ἀνῆλθε καὶ μέχρι τοῦ κήπου καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ ἁρμοστείου, καὶ ἠπείλησε τὸ μεταξὺ τούτου καὶ τῆς πόλεως προάστειον Ἅγ. Ὁμολογηταί, ὅπου εὐτυχῶς μόνον κατὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ παρέσυρε κῆπον τινα μετὰ τοῦ ἐπιτοιχίσματος, διότι τὸ πλεονάζον ρεῦμα ἐξεχύθη εἰς τὴν Λεωφόρον καὶ κατέκλυσεν αὐτὴν μετὰ τοῦ παρακειμένου δάσους τῶν Κεντρικῶν Γραφείων. Ἐκεῖθεν ἐσχηματίσθη χείμαρρος ὁρμητικὸς φερόμενος πρὸς τὴν λεωφόρον τῶν Γραφείων καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὴν τοῦ Γυμναστηρίου ὅπου κατέκλυσε τὰς αὐλὰς καὶ τὰ ὑπόγεια τῶν παρακειμένων οἰκιῶν καὶ ἀκάθεκτος κατέβαλε τοὺς ἐπιπροσθοῦντας φραγμοὺς καὶ ἐξέβαλεν εἰς τὴν λεωφόρον τοῦ Νεκροταφείου ὅπου κατέκλυσεν ἐπικινδύνως τὰς οἰκίας τῶν ἀδελφῶν Ἀλωνεύτη, καὶ τὰ ὑπόγεια καὶ ἰσόγαια τῶν παρακειμένων οἰκιῶν.

Ἔξωθεν τῆς Λευκωσίας.

Τὸ κύριον τοῦ ποταμοῦ ρεῦμα παφλάζον καὶ ροχθοῦν ἀπέσπασε καὶ ἐπιτοιχίσματα καὶ φραγμοὺς καὶ τεμάχια ὅλα γῆς κατὰ τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ ὄχθην καὶ κατέχωσεν ὑπὸ ἰλύος τὸν κατὰ μῆκος αὐτῆς διατείνοντα κῆπον, ἀπέσπασε τὰ ἐπιτοιχίσματα ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ἐξοχικοῦ καφενείου «Ἀνεμόμυλος» καὶ κατέρριψε τὰ ἐν τῷ οἰκήματι μεσότοιχα παρασῦρον καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἔπιπλα καὶ σκεύη.

Ἐκεῖθεν μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε ἀκαθέκτου ὁρμῆς φερόμενον τὸ ρεῦμα παρέσυρε τοίχους καὶ ἀπέσπασε τεμάχια τῶν ὄπισθεν περιβόλων τῶν κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς ὄχθης αὐτοῦ οἰκιῶν, κατέκλυσε τὸν ἀτμόμυλον πρώην Γεωργιάδου καὶ ἐπροξένησε μεγάλας ζημίας, κατέστησε δὲ τὰς μηχανὰς ἀνικάνους προσωρινῶς πρὸς ἐργασίαν ἐκεῖθεν ὁρμητικὸν κυλινδεῖται καὶ πάντοτε ὑπερχειλίζον ὅτε προσέκρουσε κατὰ τὸν ἀγκῶνα, τὸν σχηματιζόμενον ὑπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ περιβόλου τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῆς παρὰ τὸν Δημόσιον κῆπον ὁδοῦ. Ἀπέσπασε τὸ ἐπιτοίχισμα καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ, ὧν τινες ἔχουσι βάρος 40—50 ὀκάδων, μετέφερεν εἰς τὸν Δημόσιον Κῆπον, ὃν καὶ κατέκλυσε, ὑπερέβαλε τὴν γέφυραν καὶ ἀπέσπασε τὸ ἀνατολικὸν θωράκιον αὐτῆς μετὰ τοῦ σιδηροῦ κιγκλιδώματος, ἀπέσπασε δὲ ἐντὸς τῆς κοίτης αὐτοῦ βράχον δυτικῶς τῆς γεφύρας.

Ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἀπὸ τοῦ Δημοσίου Κήπου καὶ τῆς λεωφόρου Ἁγ. Ὁμολογητῶν ἐφέροντο δύο ὁρμητικοὶ χείμαρροι, διακλαδώσεις τοῦ Πεδιαίου πρὸς τὸ ἄνοιγμα Πάφου εὐτυχῶς ὅμως μέγα μέρος τῶν ρευμάτων τούτων ἐξεχύθη πρὸς τὴν τάφρον καὶ ἐξησθένησεν οὕτω τὸ ἐμβάλλον εἰς τὴν πόλιν διὰ τοῦ Ἀνοίγματος τούτου ρεῦμα.

Οὐχ ἧττον τὸ ὑπολειφθὲν ἀπέμεινε πάλιν τόσον ὀγκῶδες καὶ ὁρμητικόν, ὥστε κατέκλυσε τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Ἀνοίγματος εἰς τὰ χαλκουργεῖα καὶ παρέσυρεν ἐν αὐτῇ πᾶν τὸ προστυχόν, ἐνέβαλε δὲ εἰς τὰ παρακείμενα καταστήματα ὅπου ἐπροξένησε μεγάλας ζημίας, ἰδίᾳ εἰς τὰ καταστήματα τῶν σιτεμπόρων κ. κ. Κ. Γεωργαλλίδου, Χριστοφ. Παπαδοπούλου, Θεοφίλου Σοφοκλέους, εἰς τοὺς φούρνους καὶ τὴν ἀποθήκην τοῦ κ. Χρ. Κωνσταντίνου καὶ εἰς πολλὰ παντοπωλεῖα, μαγειρεῖα καὶ καφενεῖα καὶ εἴς τινας μωαμεθανικὰς οἰκίας τοῦ Ναλπὰμ πασῆ, ἀπὸ τῶν ὁποίων παρέσυρεν ἔπιπλα καὶ σκεύη, καὶ οἱ ἔνοικοι ἐσώθησαν ἀνελθόντες εἰς τὰ ἀνώγαια. Τὸ ὕψος τοῦ ὕδατος ὑπερέβαινεν τὸ ἓν καὶ ἥμισυ μέτρον.

Τὸ αὐτὸ ρεῦμα ὁρμητικὸν πάντοτε διὰ τῆς ὁδοῦ τῶν χαλκείων ἐνέβαλεν εἰς τὴν Μεγάλην Ἀγορὰν τῶν Ἐμπορ. καταστημάτων, ὅπου κατέκλυσέ τινα ἐμπορικὰ καὶ ἄλλα καταστήματα καὶ ἐργαστήρια, ἐξηκολούθησε δὲ τὴν ὁρμητικὴν πορείαν του πρὸς τὴν Πύλην Ἀμμοχώστου κατακλύζον ὅσα συνήντα χαμηλὰ κείμενα καταστήματα καὶ προξενοῦν πανταχοῦ ζημίας, ἐξ ὧν τὸ κατάστημα τοῦ κ. Π. Ἀλωνεύτη μετὰ τῆς παρακειμένης ἀποθήκης ὑπέστη τὴν σημαντικωτέραν, διότι κατεστράφησαν σημαντικὰ ποσὰ ἐμπορευμάτων ἐν αὐτῇ, οἷα σακχάρεις, ἔλαια καὶ ἄλλα.

Αἱ ζημίαι ἐν τῇ πόλει καθ' ὑπολογισμοὺς προχείρους καὶ κατὰ πιθανότητας φέρονται ὡς ἀνερχόμεναι εἰς πολλὰς χιλιάδας λιρῶν.

Ὁ Σιδηρόδρομος.

Φαίνεται ὅτι ἡ καταιγὶς εἶχεν ἔκτασιν πολὺ πέρα τοῦ ὁρίζοντος τῆς Λευκωσίας, διότι ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Λευκωσίας—Μόρφου—Εὐρύχου ἔχει διακοπῇ εἰς πολλὰ σημεῖα καὶ ἡ συγκοινωνία ἐξακολουθεῖ διακεκομμένη, ὡς καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ Ἀμμοχώστου — Λευκωσίας κατὰ τὴν στάσιν Μιᾶς Μηλιᾶς.

Εἰς ἀπώτερα μέρη.

Εἰς Νῆσον τῆς Ἰδαλίας, κειμένην εἰς τὸ αὐτὸ σχεδὸν ἐπίπεδον μετὰ τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ Ἰδαλίου (Γιαλιά), πλημμυρήσαντος καὶ τούτου, κατέρρευσαν περὶ τὰς 11 οἰκίαι καὶ εἷς ἀλευρόμυλος καὶ παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἅμαξαι, ζῶα καὶ διάφορα ἄλλα κινητὰ ἀντικείμενα· εὐτυχῶς μέχρι τοῦδε δὲν ἀναφέρονται ἀπώλειαι ὑπάρξεων.

Εἰς Δευτερὰν ὁ Πεδιαῖος παρέσυρεν ἕνα ἀλευρόμυλον μετὰ τοῦ μυλωθροῦ ὅστις πνιγεὶς ἐξεβράσθη, λέγεται, παρὰ τὴν Πυρκὰν Μεσσαορίας. Ἄλλοι τρεῖς μετ' αὐτοῦ διαμένοντες ἐσώθησαν.

Τοιαῦται εἶναι αἱ προχείρως συλλεγεῖσαι πληροφορίαι περὶ τῆς σπανιωτάτης ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν μανίας τῶν στοιχείων, ἥτις κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔσχε πολλῷ μεγαλειτέραν ἔκτασιν τῆς περιγραφομένης, καὶ ἂς εὐχηθῶμεν νὰ περιορισθῶσιν αἱ ἀπὸ ταύτης ζημίαι καὶ βλάβαι εἰς πράγματα μόνον καὶ ἰδιοκτησίας.

ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Τὸ ὑδραγωγεῖον Λευκωσίας διερχόμενον ὑπὸ τὴν κοίτην τοῦ Πεδιαίου, ἀνεσκάφη καὶ παρεσύρθη, πλεῖστοι δὲ ἀποστραγγιστικοὶ λάκκοι κατεστράφησαν, καὶ ἡ πόλις ἐπὶ μῆνας ἴσως θὰ στερῆται ποσίμου ὕδατος.

Τὸ ὕδωρ τοῦ Ἀνεμομύλου πωλεῖται ἤδη ἀντὶ γροσίου ἡ κοῦζα.

Πρέπει νὰ γένηται φροντὶς πρὸς ἐπίταξιν τῶν ποσίμων παρὰ τὴν πόλιν ὑδάτων πρὸς χρῆσιν κοινὴν ἀντὶ τιμήματος ἐλαφροῦ καὶ τὸ Δημαρχεῖον νὰ φροντίσῃ ὅπως προμηθεύσῃ ὕδωρ εἰς τὰς ἀπορωτέρας οἰκογενείας.

Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Κατὰ τηλεγραφήματα παρὰ μελῶν τῆς πρεσβείας πρὸς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, ἡ Κυπριακὴ πρεσβεία ἀνεχώρησεν ἐκ Πὸρτ—Σαΐδ διὰ Γένουαν τῆς Ἰταλίας, ὅπου θὰ φθάσῃ τὴν μεθαύριον Παρασκευήν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα δὲ σιδηροδρομικῶς ἐκεῖθεν διὰ Γαλλίαν καὶ θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Λονδῖνον διὰ Μάγχης.

ΕΥΣΕΒΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΣ
ΔΩΡΗΤΡΙΑ

Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1914 ἀπεβίωσεν ὀγδοηκοντούτις ἡ **Εὐανθία Γ. Μέτσεγγα** ἐκ τῆς ἐνορίας Φανερωμένης καταλιποῦσα διαθήκην, δι' ἧς ἐκληροδότει περὶ τὰς £85 κατανεμομένας ὡς ἑξῆς :

Δημοτικὰ Σχολεῖα Λευκωσίας	£ 20.0.0
Ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ ἀναπήρων Λευκωσίας.	» 25.0.0
Ἐκκλησία Φανερωμένης	» 10.0.0
Εἰς τὴν ἀναδεκτὴν αὐτῆς κ. Πολυξένην Χαραλάμπους	» 20.0.0
Ἐκκλησία Ἀλινιωτίσσης	» 10.0.0

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐκληροδοτήθη ἀπὸ περιουσίας κτηματικῆς βεβαρημένης διὰ χρέους £400, καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ συνετηροῦντο ὁ υἱὸς τῆς κληροδοτούσης ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, μετὰ πέντε τέκνων αὐτοῦ, καὶ ἐδέησε νὰ ἐκποιηθῇ μέρος αὐτῆς ἵνα πληρωθῶσιν αἱ καταλειφθεῖσαι ὑποχρεώσεις· ὁ κ. Ζ. Α. Μιτσιγγίδης, σπουδαστὴς τῆς ἰατρικῆς ἐν Παρισίοις, κερδαίνει τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ σπουδάζει διὰ προσωπικῆς ἐργασίας του.

ΟΙ ΜΩΑΜΕΘΑΝΟΙ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΙ

Τὴν π. Τετάρτην ἀντιπρόσωποι ἀπὸ διαφόρων Μωαμεθανικῶν κοινοτήτων συνεκρότησαν συνέλευσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Μουφτῆ ἐφ. ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ὁμοφώνως ἀνέθεσαν εἰς τὸν ἴδιον τὴν πληρεξουσιότητα ὅπως ἐνεργήσῃ προσωπικῶς ἢ ὅπως ἄλλως ἐν Κων)πόλει καὶ ἀλλαχοῦ, διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῶν ἑνωτικῶν ἐνεργειῶν τῶν συνοίκων Ἑλλήνων καὶ ἀξιοῦντες ἵνα ἡ Κύπρος ἐπιστραφῇ εἰς τὴν Τουρκίαν, ὡς νόμιμον κυρίαρχον αὐτῆς.

Τῆς συνελεύσεως ἀπέσχον ἅπαντες οἱ Μωαμεθανοὶ βουλευταί. Φαίνεται ὅτι διχάζονται αἱ γνῶμαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι πολλοὶ Μωαμεθανοὶ ἔν τε ταῖς πόλεσι καὶ ἐν τοῖς χωρίοις στέργουσιν εἰς τὴν ἕνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀδύνατον θεωροῦντες αὐτὴν ἐφεξῆς μετὰ τῆς Τουρκίας, ὑπάρχουσι δὲ ἄλλοι ἀποβλέποντες εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Πεποίθαμεν ὅτι οἱ συμπολῖται Μωαμεθανοὶ δὲν θὰ ἐπιμένωσιν εἰς ἐνεργείας καταδεδικασμένας εἰς πλήρη ἀποτυχίαν καὶ θὰ ἐπικρατήσωσι παρ' αὐτοῖς σοφώτεραι σκέψεις.

Πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν θὰ διάγωσιν ἐλεύθεροι πολῖται καὶ ἠδελφωμένοι μετὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ἐν πληρεστάτῃ ἰσονομίᾳ καὶ ἰσοπολιτείᾳ.

Η ΑΝΑΘΑΡΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Τὴν π. ἑβδομάδα ἡ ἀγορὰ Λευκωσίας μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν στασιμότητα ἐπὶ τῇ ἀνακωχῇ καὶ τῇ προσδοκωμένῃ εἰρήνῃ, ἔσχε ζωηρὰν κίνησιν καὶ εἰς τιμὰς ἱκανοποιητικάς, ἀφοῦ μάλιστα αἱ τιμαὶ ἐν Εὐρώπῃ φέρονται σταθεραὶ καὶ μέ τινα μάλιστα ὑπερτίμησιν.

Καθ' ἑβδομάδα ταξειδιῶται ἔμποροι ἐκ Συρίας προμηθεύονται ἱκανὰ ἐμπορεύματα ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς μας διὰ τὰς πρώτας κατεπειγούσας ἀνάγκας τῶν ἀπογυμνωμένων κατοίκων, καὶ τοῦτο αὐξάνει τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν παρ' ἡμῖν.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΚΥΠΡΙΟΥ ΚΛΗΡΙΚΟΥ

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ πρὸ πενταετίας ὡς ὑπότροφος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου σπουδάζων τὴν Θεολογίαν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Χάλκης κ. Κωνστ. Α. Λοΐζίδης βίᾳ ἀποσπασθεὶς τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ ἐξαναγκασθεὶς ὅπως ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν Τουρκικὸν στρατόν, ἀπηλλάγη ἤδη καὶ εἶναι ἐλεύθερος καὶ καλῶς ἔχων ἐν Κων)πόλει

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο ΑΡΜΟΖΩΝ καὶ ἡ Κυρία Στήβενσον θὰ εὑρίσκωνται οἴκοι ἀπὸ τῆς 3—4 μ.μ. τῆς Πέμπτης 6)19 Δεκεμβρίου 1918.

ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἀρχαίου καὶ εὐεργετικοῦ ἐν Πέρα Ἀναγνωστηρίου «Τὸ Ἀθήναιον» ἡ νέα διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ αὐτοῦ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Προκοπίου Λ. Κυριακίδου, ὡς Προέδρου, Παπᾶ Χαραλάμπους χ'' Λαζαρῆ καὶ Παπᾶ Νικολάου χ' Κυπριανοῦ ὡς ἀντιπροέδρων ἐκ περιτροπῆς, Ζήνωνος Κ. Ποφαΐδου ὡς γραμματέως, Κωστῆ Λοΐζῆ χ'' Συμεοῦ ὡς Ταμίου, Χαραλάμπους Ἠλία Συμωνίδου κοσμήτορος, Χριστοῦ Ραφτοπούλου ἐπιμελητοῦ, καὶ ὡς συμβούλων τῶν κ. κ. χ'' Μιχαὴλ χ'' Γιακουμῆ, Κλεάνθους Κ. Πιτσιλλίδου, Στυλ. χ'' Κυπριανοῦ, Γεωργίου χ'' Σταυρινοῦ, χ'' Γιάννη χ'' Λοΐζου καὶ Γεωργίου Κ. χ'' Κυπριανοῦ.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Νικολάου μεθαύριον Πέμπτην δὲν ἑορτάζει ὁ ἔγκριτος παρ' ἡμῖν Ἰατρὸς κ. **Ν. Δέρβης.**

—Δὲν ἑορτάζει ὡσαύτως ὁ κ. **Ν. Καταλᾶνος.**

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς π. Πέμπτης ηὐλογήθησαν ὑπὸ τοῦ Π. Μ. Πάφου οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλλίστου νέου κ. Ἀλεξάνδρου Χαραλάμπους καὶ τῆς καλλίστης Δίδος Κορίννης Ι. Λυμπουρῆ.

Οἱ μνηστευθέντες δὲν θὰ δεχθῶσιν ἐπισκέψεις συγχαρητηρίους ἕνεκα πένθους.

ΤΩ π. ΣΑΒΒΑΤΩ ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν ἐνάρετος καὶ χριστιανικωτάτη δέσποινα ἡ

ΕΛΕΝΗ Χ. ΛΟΥΚΑΪΔΟΥ

εὐτυχήσασα νὰ ἴδῃ περὶ αὐτὴν ἀβρααμιαίαν οἰκογένειαν ἐξ αὐτῆς προελθοῦσαν καὶ ἔντιμον κατέχουσαν τάξιν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι, νὰ τύχῃ δὲ στοργικωτάτων περιθάλψεων παρὰ τέκνων καὶ ἐγγόνων αὐτῆς μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς τῆς ζωῆς της, ἀπήλαυε δὲ τῆς κοινῆς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς χάρις εἰς τὰς πολλαπλᾶς ἀρετὰς αὐτῆς δι' ὃ καὶ τὴν σεμνὴν σορόν της ἐν τῇ κηδείᾳ τελεσθείσῃ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Σάββα περιέβαλον μετὰ πένθους εἰλικρινοῦς μετὰ τῶν πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων καὶ μέγα πλῆθος συμπολιτῶν, ἔστεψαν δὲ αὐτὴν διὰ στεφάνων εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς ἀϊδίου τὰ τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι αὐτῆς καὶ ἄλλοι συγγενεῖς καὶ φίλοι οἰκογενειακοί.

Ἐπὶ τούτοις ὁ κ. Ἐπ. Μιχαηλίδης καὶ ὁ κ. Κ. Κισσονέργης εἰς μνήμην αὐτῆς προσέφερον ἀνὰ μίαν λίραν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον.

ΕΚ ΣΟΛΕΑΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ὁλόκληρος ἡ Μητροπολ. περιφέρεια Κυρηνείας μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ καὶ στοργῆς περιβάλλει τὸν Ἀρχιερέα αὐτῆς, ἀληθῆ πνευματικὸν πατέρα καὶ ποιμένα, ἀφιερώσαντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἐποικοδόμησιν τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ. Γενόμενος προσωπικῶς μάρτυς τῆς θεαρέστου καὶ πατριωτικῆς δράσεως τοῦ Π. Μητροπολίτου Κυρηνείας καθῆκόν μου ἐθεώρησα νὰ ἐκθέσω καὶ δημοσίᾳ τὰς ἐντυπώσεις μου ἐκπληρῶν καθῆκον εὐγνωμοσύνης πρὸς αὐτόν.

Τοῦτο ὅμως φαίνεται ὅτι ἐτάραξε τὰ νεῦρα ἐνίων, οἵτινες ἄλλως εἶνε εἰθισμένοι ἀπὸ τοῦ παρελθόντος, καὶ μετὰ μοχθηρίας καὶ ἐμπαθείας ὑπὸ ψευδώνυμον Ω., ἐν τῇ Λευκωσιατικῇ «Ἐλευθερίᾳ», ἐπεχείρησαν οὐχὶ νὰ διαψεύσωσι τὰ γραφέντα ὑφ' ἡμῶν ἀλλὰ νὰ συκοφαντήσωσι τὸν Π. Μητροπολίτην διότι ψευδῆ εἶναι τὰ ὑπὸ τούτων καταγγελλόμενα.

Ὁ Π. Μητροπολίτης τὸ τηλεγράφημα παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἔλαβεν ἀργὰ εἰς ἀπόκεντρον διατριβῶν κοινότητα ἐν Τηληρίᾳ χωρὶς καὶ νὰ διαλαμβάνῃ τοῦτο ὁριστικόν τι περὶ τοῦ πρακτέου. Εἶναι πασίγνωστος ἡ ἀφορμὴ τῆς διαφωνίας διὰ τὴν εἰσφορὰν τῆς Μητροπόλεως εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια Μόρφου ἥτις ἔχει διευθετηθῇ ἱκανοποιητικῶς καὶ εἶνε ψευδέστατον ὅτι καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀπεδοκίμασε τὴν ὁρισθεῖσαν εἰς τὸν Μητροπ. Θρόνον Κυρηνείας εἰσφορὰν διὰ τὰς δαπάνας τῆς πρεσβείας, ὅπου δὲ κατήντησε τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον πᾶσα χορηγία πρὸς αὐτὸ εἶναι ἔγκλημα.

Κρυπτόμενος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ω ὁ διατριβογράφος κακίζει ἡμᾶς ὡς γράφοντας ψευδωνύμως: Δὲν κωλυόμεθα νὰ ὑπογράφωμεν τὴν διατριβήν μας διὰ τῆς πραγματικῆς ὑπογραφῆς ἡμῶν, ἀρκεῖ νὰ δηλώσῃ αὐτὸς τὸ ἀληθὲς ὄνομά του, καὶ τότε θὰ καταφανῶσι τὰ κινοῦντα αὐτὸν ἐλατήρια τῆς μοχθηρᾶς καὶ ἐμπαθοῦς αὐτοῦ συμπεριφορᾶς κατὰ τοῦ Π. Μητροπολίτου Κυρηνείας.

Σολεάτης.

Σ. Κ. Φ. Δύο ἄλλαι ἀνταποκρίσεις ἀπεστάλησαν ἐκ Κυρηνείας καὶ ἐξ Εὐρύχου περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, τὰς ὁποίας ὡς παρελκούσας παραλείπομεν.

Ο ΠΡΩΗΝ ΚΑΪΖΕΡ ΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Sic transit glorfa mundi.

Ματαιότης ματαιοτήτων.

Ὁ πρώην Καΐζερ ἔφθασεν εἰς Μάαρν (Οὐτρέχτη) τῆς Ὁλλανδίας τῇ 3. 20 μ. μ. τῆς 29)11 Νοεμβρίου εἰς τὸν σταθμόν. Εἰς Νοεμβριανὸν ὑγρὸν καὶ ὁμιχλώδη καιρὸν ἐπηκολούθησε περὶ τὴν μεσημβρίαν μελαγχολικὸς βροχερὸς καιρὸς ὅστις ταχέως μετέβαλε τὴν ἐξοχικὴν στενωπὸν τὴν ἄγουσαν εἰς τὸ μέγαρον Ἀμερόγκεν τοῦ κόμητος Βέντινκ (10 μίλια ἀνατολικῶς τῆς Ρόττερδαμ) ἀπὸ τοῦ ὡραίου μεθοπωρινοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς εἰς τέλμα ἀθυμίας.

Μικρὸν πρὸ τῆς ὥρας τῆς ἀφίξεως του, εὐάριθμοι περίεργοι, ἐφημεριδογράφοι καὶ ὑπάλληλοι ἦλθον ἐπὶ αὐτοκινήτων ἢ ποδηλάτων, καίτοι δὲ εἰς τὰς γειτονικὰς κώμας λίαν πρωῒ εἶχε τοιχοκολληθῆ γνωστοποίησις τῆς ἀφίξεως, τὸ ἐπιδειχθὲν ἐνδιαφέρον ὑπῆρξε πολὺ μικρόν. Ἐφημεριδογράφοι τινὲς ἔστησαν εἰς τὴν γωνίαν φραγμοῦ τινος γειτονεύουσαν πρὸς τὴν ἐξέδραν καὶ τινὲς φωτογράφοι ἀνερριχήθησαν διὰ κλίμακος εἰς τὴν χαμηλὴν στέγην ἑνὸς τῶν ἔξωθεν τῶν σταθμῶν οἰκοδομημάτων. Μία ἢ δύο γυναῖκες ἵσταντο παρὰ τὴν ἔξοδον ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας. Ὄπισθεν τοῦ διὰ σύρματος φραγμοῦ διατείνοντος κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ τοῦ σταθμοῦ καὶ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ σταθμοῦ ὑπάρχουσι δένδρα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνερριχήθησαν παῖδες.

Τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Καΐζερ ἠλαύνετο πρὸς τὴν ἄλλην πλευρὰν τοῦ σταθμοῦ, οὐχὶ ἔναντι τῆς συνήθους εἰσόδου.

Ἐνῷ κατήρχετο τῆς ἁμαξοστοιχίας ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ κόμητος Βέντιγκ καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ὄννεν, τοῦ Ὁλλανδοῦ ἀρχηγοῦ τῶν «Στρατοπέδων περιορισμοῦ», μετὰ τοῦ ὁποίου ἐβάδισαν πρὸς τὸ αὐτοκίνητον συνομιλοῦντες χαμηλά.

Ἔφερε στολὴν τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καὶ πιλήκιον ἀξιωματικοῦ καὶ τὸν συνήθη ποδήρη τεφρὸν στρατιωτικὸν μανδύαν. Ἀκριβῶς ὄπισθεν αὐτοῦ ἤρχοντο οἱ στρατηγοὶ Φὸν Πλάτεν καὶ Φὸν Πλέσσεν. Ὁ Καΐζερ ἐτήρει στάσιν μᾶλλον βεβιασμένης νωχελείας· δὲν ἐφαίνετο πολιώτερος ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν του καὶ ὁπωσδήποτε διετηρήθη εὐτραφὴς ἀπὸ τοῦ 1914. Ἐφαίνετο μᾶλλον ὠχρός.

Ἀφοῦ ἀνῆλθεν εἰς τὸ αὐτοκίνητον, παρὰ τὴν θύραν τοῦ ὁποίου ἵσταντο ὁ Φὸν Πλάτεν καὶ ὁ Φὸν Πλέσσεν, ὁ πρώην Καΐζερ συνωμίλησεν ἔτι περὶ τὰ πέντε λεπτὰ εἰς χαμηλὸν τόνον ὥστε νὰ μὴ ἀκούωνται παρ' οἱουδήποτε θεατοῦ.

Ἔπειτα τὸ αὐτοκίνητον ἐξεκίνησεν ὑπὸ τὸ ἑσπερινὸν ἡμίφως ἐπὶ 20 λεπτὰ μέχρι τοῦ μεγάρου Ἀμερόγκεν. Τὸ μέγαρον κεῖται ἐπὶ τῶν γαιῶν εἰς τὸ τέλος μακρᾶς λεωφόρου μετὰ δενδροστοιχίας ἐκ βαλανεῶν φερούσης ἐκεῖ ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ χωρίου. Αἱ μεγάλαι σιδηραῖ πύλαι ἐφρουροῦντο ὑπὸ στρατιωτῶν. «Ἠνοίχθησαν ἵνα δεχθῶσι τὸν πρώην Καΐζερ, ὅστις ἐξηφανίσθη οὕτω ἀπὸ τῆς δημοσίας θέας καὶ τῆς δημοσίας σκηνῆς.

Οἱ ἑπόμενοι ἀπετέλεσαν τὴν ἀκολουθίαν του, οἵτινες ἐταξείδευσαν μετὰ τοῦ πρώην Καΐζερ ἐπὶ ἐκτάκτου ἁμαξοστοιχίας καὶ ἔφθασαν μετ' αὐτοῦ εἰς Μάαρν. Ὁ στρατηγὸς φὸν Πλέσσεν, ὁ ἀντιστράτηγος φὸν Γκούταρδ, ὁ Αὐλάρχης φὸν Πλάτεν, οἱ στρατηγοὶ φὸν Φράγκεβεργ, φὸν Λίντοφφ καὶ καὶ Φὸν Γκρίμμαν, ὁ συνταγματάρχης κόμης Φὸν Μάλτκε, ὁ στρατηγὸς χειροῦργος καὶ Ἰατρὸς Φὸν Νεΐσεν, ὁ ταγματάρχης φὸν Χίρσφελ, ὁ λοχαγὸς φὸν Ἴλσεμμαν καὶ οἱ λοχαγοὶ Σάϊς, Κράουφφ, Σχιάδενβεργ καὶ Γκρούττσε.

Οὗτοι, μετὰ τὴν ἄφιξιν εἰς τὸ μέγαρον, παρεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ὄννεν ὅπως «δώσωσι τὸν λόγον τιμῆς» λέγεται ὅμως, ὅτι ὁ πρώην Καΐζερ θεωρεῖται ὅτι δὲν εἶναι ἀξιωματικὸς ὡς παρῃτημένος πάντων τῶν τίτλων καὶ πάντων τῶν ἀξιωμάτων.

Ἐγένετο περίεργον μικρὸν ἐπεισόδιον, ἐνῷ ὁ πρώην Καΐζερ ἔβαινε πρὸς τὸ αὐτοκίνητον.

Τινὲς τῶν παρισταμένων καὶ τινὲς χωρικοὶ ἤρχισαν νὰ ἐπευφημῶσιν αὐτὸν καὶ ἡ χείρ του ἐκινήθη ἵνα ἀποδώσῃ τὸν χαιρετισμόν, πρὶν ὅμως συμπληρωθῇ ἡ κίνησις, ἄλλοι ἤρχισαν νὰ ἐκσυρίττωσι καὶ ἀποδοκιμάζωσιν αὐτὸν καὶ ἡ χεὶρ ἔμεινε διστακτικὴ καὶ ἔπειτα κατέπεσε ταχέως παρὰ τὸ πλευρόν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Τηλεγράφου» (Ὁλλανδικῆς ἐφημερίδος) λέγει ὅτι ὁ πρώην Καΐζερ οὐδὲν ἔφερε παράσημον. Ὅτε κατῆλθε τῆς ἁμαξοστοιχίας, ἀνέπαλλε ράβδον τινά. Ὁ σταθμάρχης μετ' ἀπεριγράπτου χειρονομίας περιφρονητικῆς διηύθυνεν αὐτὸν πρὸς τὸν κόμητα Βέντινκ, ὅστις ἠπεκλίθη βαθέως.

Ὁ κόμης Βέντινκ συνέστησε τὸν «Γουλλιέλμον Χοεντζόλλερν» πρὸς τὸν ἐπαρχιακὸν ἐπιμελητὴν Οὐτρέχτης Φὰν Λύνδεν. Ὅτε ἐπέβη τοῦ αὐτοκινήτου ἠκούσθη λέγων: «*Denn was sagen Sie dazu?*» ἤτοι «Τί λέγετε περὶ τούτου;» Ἡ ἀπάντησις δὲν ἐγένετο ἀκουστή, ἐπειδὴ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁμὰς ἐκ τῶν θεραπόντων τοῦ κόμητος ἤγειρεν ἐλαφρὰν ἐπευφημίαν.

Τὸ αὐτοκίνητον ἐδέησε ν' ἀναμείνῃ χρόνον τινὰ πρὸ τοῦ σταθμοῦ ἐπειδὴ ἄλλα αὐτοκίνητα καὶ πλῆθος περιέργων ἔφραττον τὴν ὁδόν. Εἷς τῶν τῆς ἀκολουθίας τοῦ πρώην Καΐζερ στρατηγὸς ἔσχε τὴν ἀναίδειαν νὰ ἐμποδίσῃ Ὁλλανδὸν φωτογράφον νὰ λάβῃ στιγμιότυπον εἰκόνα. Ἐν τέλει ὑπὸ τοὺς συριγμοὺς 300 ἀνθρώπων, τὸ αὐτοκίνητον ἀπῆλθεν.

Λέγεται ἐνταῦθα, παρὰ καλῶς πληροφορημένοις Ὁλλανδικοῖς κύκλοις ὅτι ὁ πρώην Καΐζερ θὰ διαμείνῃ ἐπὶ βραχὺ μόνον εἰς Ἀμερόγκεν, σκεπτόμενος ὅπως ἐὰν γένωνται αἱ ἀναγκαῖαι διακανονίσεις, ἔχῃ μόνιμον διαμονήν του τὸ Ἀχίλλειον μέγαρον ἐν Κερκύρᾳ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δρ ΟΥΪΛΣΩΝ

Κατὰ τηλεγραφ. ἀγγελίαν τοῦ Ρέουτερ, ὁ πρόεδρος τῆς Ἀμερ. Συμπολιτείας Δρ Οὐΐλσων ἀφίκετο τῇ π. Παρασκευῇ εἰς Βρίστολ τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸ προσεχὲς Συνέδριον τῆς εἰρήνης.